

İslam'ın Serüveni

BİRİNCİ CİLT
İslam'ın Klasik Çağı

MARSHALL G. S. HODGSON

phoenix

Bu kitabın yayın hakkı PHOENIX YAYINEVİ'ne aittir. Yayınevinin ve yayımlayıcısının yazılı izni alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İslam'ın Serüveni, 1. Cilt: İslam'ın Klasik Çağı

Marshall G. S. Hodgson

Orjinal Künye: *The Venture of Islam: Conscience and History in a World Civilisation, Volume 1: The Classical Age of Islam*, The University of Chicago Press, © 1977

Çeviren: Berkay Ersöz

Editör: Prof. Dr Hasan Onat

Yayına Hazırlayan: İsmail Yılmaz

Kapak Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Gamze Uçak

©Phoenix Yayınevi Tüm Hakları Saklıdır.

1. Baskı: Aralık 2017, Ankara

2. Baskı: Şubat 2020, Ankara

TAKIM ISBN: 978-605-9801-66-9

1. CİLT ISBN: 978-605-9801-67-6

Phoenix Yayınevi-Ünal Sevindik

Yayınçı Sertifika No: 11003

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@phoenixkitap.com

<http://www.phoenixyayinevi.com>

Baskı:

Tarcan Matbaacılık Yayın. San.

Sertifika No: 25744

İvedik köy mah. İvedik cad. No: 417/A

Yenimahalle/ANKARA Tel: (0312) 384 34 35

Dağıtım:

Siyasal Kitabevi

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@siyasalkitap.com

<http://www.siyasalkitap.com>

İnsanlığı kardeşlikten başka bir şey sanmak, iyiliklerin sadece tek bir ulustan çıkmabileceğini düşünmek, anlayış körlüğünün apaçık bir belirtisidir.

—John Woolman

İslam'ın Serüveni

BİRİNCİ CİLT

İslam'ın Klasik Çağrı

MARSHALL G. S. HODGSON

İçindekiler

Tabloların Listesi	6
Haritaların Listesi	7
Önsöz	9
Marshall Hodgson ve <i>İslam'ın Serüveni</i>	13
Yayıcının Notu	17
İslam Uygarlığı Çalışmalarına Giriş	21
Genel Önsöz: İslam'ın Din ve Uygarlık Vizyonu	107
BİRİNCİ KİTAP: İslami Kaynaşma: Yeni Bir Toplum Düzeninin Doğuşu.....	141
I İslâm'dan Önce Dünya.....	143
II Muhammed'in Mücadelesi, 570-624	191
III İlk Müslüman Devleti, 625-692	241
İKİNCİ KİTAP: Yüksek Halifelik Dönemi'nde İslam'ın Klasik Uygarlığı	293
İkinci Kitaba Önsöz	295
I İslami Muhalefet 692-750	305
II Mutlakiyet Olgunlaşıyor 750-813	349
III Şerî İslami Vizyon ykl. 750-945	389
IV Müslüman Bireyin Dindarlığı: Tarih ve Nefsle Hesaplaşmalar, ykl. 750-945	439
V Spekulasyon: Felsefe ve Kelâm ykl. 750-945	499
VI Edep: Arap Edebi Kültürü'nün Serpilişi ykl. 813-945.....	537
VII Mutlakiyetçi Geleneğin Dağılışı, 813-945	569
Seçilmiş Kaynakça	595
Bazı Terimler ve İsimler için Sözlükçe	609
Dizin	615

TABLOLAR

BİRİNCİ KİTAP

Müslümanların Yirminci Yüzilda Dünyada Dağılımı.....	113
İslam Dünyasının Tarihine Genel Bakış	136
İslami'ın Dünya Tarihi Kronolojisindeki Yeri	155
İran-Akdeniz Bölgesinde Teslimiyetçi Dinlerin Gelişimi, ykl.: MÖ 650 – MS 632	170
Nil ile Ceyhun Arasında Kalan Bölgede Kültürel ve Dinsel Yönetimler	175
İçinde Bulunduğu Dünya Bağlamında İslami Kültürü'n Kökenleri, MS 226-715	184
Muhammed'in Akrabaları.....	218
Muhammed'in Yaşamının Kronolojisi	243
Kronoloji: Ebu Bekir'den Abdülmelik'e kadar, MS 632-692	257
Kronoloji: Arap Fetihleri, MS 632-655	263
Mervanîler Dönemine Kadar Gelişmiş Olduğu Haliyle Toplu İbadet.....	270
Birinci Fitne'nin Önemli Olayları, MS 656-661.....	276
İkinci Fitne'nin Önemli Olayları, MS 680-692	281
Emevî Halifeleri.....	286
Kabul edilmiş Şecereye Göre Karargâh Kentlerindeki Kabile Blokları	290

İKİNCİ KİTAP

1258'e kadar Haliflik Tarihi Dönemlendirmelerinin Karşılaştırılması	297
Mervanî Emevîlerin Kronolojisi, MS 692-750	309
Mervanîlerden Duyulan Memnuniyetsizlik ve Dindarlık Yanlılarının Muhalafeti	312
Üçüncü Fitne Dönemi Boyunca Başlıca Haricî (Şurat) Hareketleri.....	324
İlk Şia'nın Adayları.....	328
Mervanîler Döneminde Dindarlık Yanlısı Gruplar	332
Üçüncü Fitne Olayları, MS 744-750	347
İlk Abbasî Halifeleri	355
Yüksek Halifeliğin Gelişme Dönemi, MS 750-813	358
Fıkıh Üstatları.....	394
Şer'i Hukuksal Kararların Türetilmesi.....	415
Caferî ve Zeydî Şıalar	459
İlk Sûfi Üstatlar	497
İslamileşmiş Uygarlığını İlk Felsefe Okulları	527
İlk Çevirmenler, Filozoflar ve Bilginler, MS 770-970.....	528
İlk Klasik Arap Edebiyatçıları	539
Yüksek Halifeliğin Zayıflaması, MS 813-945	573
Dördüncü Fitne: Memun'un Savaşları	576
Abbasî Halifeleri, MS 833-945	582
Halef Devletler ve Beylikler: Halifeliğin Kontrolünün Zayıflaması.....	587

HARİTALAR

Afro-Avrasya kara parçasında yer alan ülkeler (1970).....	123
Akdeniz ve Hindistan çevresindeki merkezi bölge, ykl. MS 600:	158
Milattan sonra yedinci ve sekizinci yüzyıllarda ticaret yolları	165
İslam'ın doğuşundan önce Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölgедe yer alan topraklar	173
Muhammed'in zamanında Arabistan'da şehirler ve kabileler.....	199
MS 656 yılına kadar Bereketli Hilal'in ve komşu toprakların fethi.....	261
Harun Reşid döneminde Müslüman toprakları, MS 786-809	364
Milattan sonra dokuzuncu ve onuncu yüzyıllarda Müslüman ülkeler.....	384

Türkçe Baskıya

Önsöz

İnsan olabilmenin evrensel kök ilkesi adalettir. Adalet tanrısal yaratımın da aklın, dinin ve bilimin de kurucu ilkesidir. Kur'an'da yer alan şu uyarı dikkat çekicidir: "Ey iman edenler! Allah hakkı için dosdoğru, adaletli şahitler olun. Sakın bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sevk etmesin." (5/8) Adalet aynı zamanda barışın da temelini oluşturmaktadır; bu anlamda devletin dini adalettir. Uygarlığın omurgasında bilim ve sanat vardır. Ancak özgürlüğün ve adaletin yaşam biçimini haline geldiği, yüksek güven kültürünün yaratılabildeği ortamlarda uygarlıktan söz edilebilir. Bu çerçevede insanlığın bugün birtakım varoluşsal sorunlarla karşı karşıya olduğunu, bir "uygarlık krizi"nin ortaya çıktığını söylemek mümkündür. Toynbee'nin dediği gibi, "Uygarlık diye adlandırdığımız gelişme teknolojide, bilimde ve gücün gayrı şahsi kullanılışında meydana gelen gelişmedir; dürüstlükte yani ahlakta meydana gelen bir gelişme değildir." Teknolojinin insanlığın geleceğini tehdit ettiği, insanı esir almaya başladığı bir süreçten geçiyoruz. Artık insanca yaşayabilmek, birey ve toplum planında insanların birbirlerini dürüstçe anlamalarına bağlıdır. Farklı dinlere, farklı geleneklere mensup olmak "insanı" anlamaya engel olmamalıdır.

İnsanın bilgi varlığı olması, öncelikle hazır bulduğu mirası anlamasını gerektirir. Anlama faaliyeti bütünüyle geçmişe yöneliktir; olaylar ve olgular yaşanırken onların farkına varabiliriz fakat onları ancak olup bittikten sonra anlayabiliriz. Ne var ki içinden geçtığımız süreçler, olaylar ve olgular ile "anlama" arasındaki mesafeyi çok kısaltmıştır. Öyle ki değişimin hızı anlamayı güçlendirdiği gibi, bir olay olurken onun nasıl anlaşılması gerekiği hakkında yapılan yönlendirmeler, yani algı yönetimi de bugün tarihin inşasında karşımıza çıkan yeni bir aşamayı işaret etmektedir. Olgu ile algı iç içe girmiştir; hayal ve hakikat arasındaki sınır iyice belirsizleşmiştir. İnsanın varoluşsal korukları derinleşmiş, "anlam" ve "anlam arayışı" küresel bir krize dönüşmüştür.

İçinden geçtığımız süreçlerde ortaya çıkan devasa sorunlar insanlık için bir tür "beka" meselesi anlamı taşımaktadırlar. Şimdiye kadar olup bitenler-

den, yaşananlardan gerekli dersleri çıkaramazsa belki de kendi sonumuzu kendi ellişimizle hazırlamış olacağız. Bilim ve teknolojideki muazzam gelişmeler, güç artışı insanın gözünü kamaştırmaktadır. Fakat dünyayı silah depo-suna dönüştürdüğümüz de yadsınamaz bir gerçektir. Açıktan dolayı gerçekleşen ölüm vakaları kadar obezite nedeniyle meydana gelen ölüm vakalarının da insan onurunu yaraladığını görmezden gelemeyiz. Gelecek kaygısı, bilim ve teknolojideki gelişmelerin insanı esir almaya başlaması, insanoğlunun dik katının yeniden ve daha anlamlı bir biçimde “geçmiş”e yönelmesine sebep olmuştur. Geçmiş dürüstçe, samimiyetle anlamaya çalışmak artık bir varoluşsal ihtiyaç haline gelmiştir. Tarihin geçmişten gelen bilgi, belge ve bulgularla inşa edildiği gerçeği bugün daha büyük bir önem kazanmıştır. İnsan aynı zamanda bir tarihsel varlık olduğunu da yeniden hatırlamak durumundadır.

İnsanlığın geleceği yeni bir bilim paradigmاسına, daha insani ve çevre dostu bir teknolojiye, insan onurunu her şeyin üstünde tutan, temel haklardan ve özgürlüklerden ödüн vermeyen bir yaklaşımı ve adaletin insanı ilgilendiren her alanda temel kurucu ilke olarak kabul edilmesinden öte işlevsel de kılınmasına bağlıdır. İnsanlığı bir bütün olarak göremediğimiz müddetçe insan onurunu korumak da insanca yaşamak da dünyanın yaşanabilir bir yer olmasını sağlamak da mümkün olmayacaktır. Aynı şekilde insanlığın bütün kazanımları da bir bütün olarak görülmek durumundadır. Bu bilgi ve bilinci ancak adaletle inşa edilmiş bir tarih anlayışı ile sağlamak mümkündür.

Marshall G. S. Hodgson'ın *Islam'm Serüveni* insanlığın ihtiyaç duyduğu bilinç ve tarih için hem bir örnek, hem de gerçekten iyi bir başlangıç kitabı olabilecek nitelikleri haizdir. İnsanlığın geleceği düşmanlığa, ötekileştirmeye değil, insana *insan* olduğu için değer vermeye, insanlığın birikimini bir bütün olarak dürüstçe anlamaya ve evrensel ölçekte değerler üretmeye bağlıdır. Hodgson insanlık tarihini bir bütün olarak görmeyi başarmış, Avrupamerkezci yaklaşımın yanlışlığını göstermiş, insanlığın doğal akışına İslam'ın ve Müslümanların yaptıkları katkılarla çalışmalarında hakkaniyetle yer vermiştir. “Hodgson'ın önemi, *Islam'm Serüveni*'nde İslam çalışmalarına yaptığı kavramsal ve metodolojik katkılarından ileri gelmektedir. İslam üzerine çalışan Batılı çağdaşları arasında Hodgson, İslam tarihini başlangıcından günümüze kadar peş peşe gelen Müslüman kuşakların ahlaki ve dini diyalogu ve dünya tarihinin önemli bir parçası olarak değerlendirmesiyle temayüz etmiştir... Klasik şarkiyatçı yaklaşımının aksine İslam uygarlığını sadece Ortadoğu havzasıyla sınırlamayıp dünya tarihi bağlamında ele alması ve İslam'ın doğuşunu Arapistan'ın şartlarında değil Batı Asya genelinde değerlendirmesi Hodgson'ın en ilgi çekici tarafıdır.” (Edmund Burke, III, DIA, 18, 212)

Hodgson, gerek *Islam'm Serüveni*'nde gerekse diğer eserlerinde benimsediği bakış açısıyla, takip ettiği yöntemle, kullandığı yeni kavramlar ve konuya hâkimiyetiyle hem ufuk açmış hem de alışlageldik bakış açlarını ve yaklaşım

tarzlarını eleştirmek suretiyle daha özgün anlama biçimleri geliştirmiştir. “Onun tarih disiplinine yaptığı önemli katkılardan biri de ‘modern’ diye adlandırdığı 1500 yılından sonraki tarihi tekrar değerlendirmesi ve Avrupa’yı bu şema dâhilinde yeniden ele almasıdır. Hodgson, bir İslam tarihçisi olarak yaşadığı dönemde geçerli modernizasyon teorisinin temel özelliklerinden biri olarak istisnaleştiriciliği bir yana bırakarak modernlige değişik bir yorum getirmiştir. Bazı tarihçilerce Batılılaşma ile karıştırılan modernlige Hodgson dünya çapında yaşanan bir süreç olarak bakar. Batı’nın zirai medeniyetin kısıtlamalarından ilk kurtulan toplum olduğunu kabul etmekle birlikte bu gelişmenin dünya tarihi bağlamında ele alınmasında ısrar eder.” (Edmund Burke, III, DİA, 18, 212) Onun İslam dini ve uygarlığı ile ilgili yaklaşımı da dikkat çekicidir. “İslam’ı hem bir din hem de bir dünya uygarlığı olarak ele alan Hodgson, doğrudan doğruya İslam dininden söz ederken ‘Islam’ ve ‘İslami’ kavramlarını, bir dünya uygarlığı olarak İslam’dan söz ederken ise ‘İslamileşmiş’ (Islamicate) kavramını kullanmaktadır. Ona göre İslam uygarlığı başka uygarlıkların birikimlerini değerlendirip özümsediği için İslamileşmiş bir uygarlığı.” (Edmund Burke, III, DİA, 18, 212)

Vefatından sonra *İslam’ın Serüveni*’ni baskiya hazırlayan meslektaşı ve dostu Reuben W. Smith’in de dikkat çektiği gibi Hodgson sözlüklerde karşılığı olmayan ‘Islamicate’ gibi birtakım İngilizce kavramlar üretmiş, pek çok kavramın içeriğini ise yeniden tanımlamıştır. Ürettiği bazı kavamlara başka dillerde karşılıklar bulmak her zaman kolay değildir. Bu nedenle biz de *İslam’ın Serüveni*’nin çevirisinde pek çok kavramı onun kullandığına en yakın biçimde korumayı tercih ettik. Örneğin “Cemai-Sünni” kavramını her ne kadar “Ehli Sünnet ve'l-Cemaat” diye Türkçeye çevirmek mümkün görünüyorrsa da Türkçeye yerleşmiş bu deyim Hodgson’ın “Cemai-Sünni” kavramını her zaman karşılamamaktadır. Bu nedenle bu terimi çeviri boyunca özgün haliyle kullanmayı tercih ettik. Keza “meskûn mahal” anlamına gelen ve fakat Hodgson tarafından biraz farkı bir anlamda kullanılan “Oikoumene” terimini de “Ekümene” sözcüğü ile karşıladık. Bu değerli eseri okurlar ile buluşturmana çalışırken esas amacımız Hodgson’ı anlamak ve onun düşüncelerini kendi anlam çerçevelerini bozmadan Türkçeye aktarmaktı. Bu bağlamda sadece konuyu daha anlaşılır kılabilmek için bazı notlarla bazı noktalara dikkat çekmeye çalıştık. Yazarla çevirmen, kitapla okuyucu arasındaki iletişim kanallarının sağlıklı şekilde işlemesi için editör olarak azami dikkati gösterdiğimizi söyleyebiliriz.

İslam’ın Serüveni Hodgson’ın oldukça kısa sayılabilecek hayat serüveninde, bir insanın istediği zaman adalet duygusunu nasıl içselleştirebileceğini ve neler başarabileceğini gösteren ilginç bir örnek olarak karşımızda durmaktadır. Okur sorumluluğu her kitaba eleştirel yaklaşmayı gerektirir. Bu bakımından yazarın görüşlerine katılmaktan veya katılmamaktan ziyade onun ne dediğini,

ne demek istediğini anlamaya çalışmanın daha doğru bir tavır olacağı kanısındayız. Her bilim insanı –kim olursa olsun– içinde yetiştigi çağın bir ürünüdür; doğruları da yanlışları da mutlaka vardır. *Islam’ın Serüveni*, Hodgson’ın 1968 yılında henüz 47 yaşındayken vefat ettiği düşünülerek okunmalıdır. Yazarın ömrü elinizdeki eserin son cildine nihai şeklini vermeye yetmemiş, eseri yayına hazırlayıp yayımlamak Hodgson’ın yakın dostu Reuben W. Smith’e nasip olmuştur.

Hodgson’ın *Islam’ın Serüveni* İslam’ı ve Müslümanların uygarlığa katkılarını arlamak isteyenler için gerçekten ufuk açıcı bir çalışmıştır. İnsanlığın geleceğinde barıştan, insanca yaşamaktan söz edilecekse Hodgson gibi bilim insanlarının sayısının artması gerekmektedir. İnsan onurunun korunması, yaşamın en yüksek değer olduğu bilincinin aşlanması ve insanlığın mutluluğu, din ile ve bilimin işbirliğine bağlıdır. Bilim kötü insanların elinde kötüluğu çoğaltsa da insanlığın yolunu aydınlatan tek meşaledir.

Bu vesileyle *Islam’ın Serüveni*’nin Türkçeye kazandırılmasında büyük emeği geçen başta Ünal Sevindik, İsmail Yılmaz, Hüseyin Aykol, Gamze Uçak olmak üzere tüm Phoenix Yayınevi ailesine teşekkürü bir borç bilirim.

Prof. Dr. Hasan ONAT
Ankara, 2017

Marshall Hodgson ve *İslam’ın Serüveni*

Marshall Goodwin Simms Hodgson, 10 Haziran 1968 tarihinde, kırk yedi yaşındayken, bu ve diğer eserlerini tamamlayamadan hayatı veda etti. Öldüğü sirada *İslam’ın Serüveni*'nin altı kitabının ilk dördünün taslakları tamamlanmış halde bir yayınıcya ilettilmişti (gerci hâlâ bazı ufak düzeltmelerin yapılması ve bazı dipnotların eklenmesi gerekiyordu); Beşinci Kitap'ın büyük kısmı üzerinde bir kez daha çalışmıştı ve Altıncı Kitap'ta bazı düzeltmeler yapılması gerektiğini belirtmişti. Tabloların ve çizelgelerin çoğu henüz taslağın halindeydi ve kitapta yer almalarını istediği haritalar ayrıntılı olarak hazırlanmamıştı. *İslam’ın Serüveni*'ne genel haliyle benzeyen çok daha kısa bir metni birkaç yıldır lisans ve lisansüstü öğrencileri tarafından kullanılıyor ve talep ediliyordu. Başlangıçta bu kısa bir özet şeklindeydi, bazı bölümleri sadece iki veya üç sayfadan oluşuyordu, bazıları da henüz yazılmamıştı. Hodgson ise sürekli yazıyor, önceden yazdıklarını siliyorken, yerine başka şeyler yazıyor ve hem yakınındaki hem de uzaklardaki meslektaşlarının eleştirilerini bekliyordu. Aynı zamanda bir dünya tarihi üzerinde de çalışıyordu ve okurlarının bir gün bunları okuyabileceğini umduğunu, çünkü tarihte yaşanan gelişmelerin ancak tarihin bütünlüğü içinde anlaşılır olacağına ve bu bütünüñ insanlık tarihinin tamamını kapsaması gerektiğine uzun süredir ikna olduğunu söylüyordu. Bu dünya tarihinin yüzlerce sayfayı bulan bir taslağı hazır olmasına rağmen maa-lesef artık yayınlanması mümkün değil; çünkü bu taslağı Hodgson'ın ölümünün ardından anlamlı bir bütün haline getirip kitaplaştmak ona ait eserin ona ait olmaktan çıkışmasına neden olacak müdahalelerde bulunmayı gerektiriyordu. Bununla birlikte onun bu dünya tarihinin temel varsayımlarının ve görüş açılarının bir kısmı *İslam’ın Serüveni*'nde, özellikle “İslam Uygarlığı Çalışmalarına Giriş” bölümünün çeşitli kısımlarında (Hodgson esasen bunların eserinin ekleri olmasını planlamıştı) bulunabilir. Hodgson kendine özgü fikirlere sahip, yorulmak bilmez, titiz ve çalışkan biriydi. Her yerden sürekli tavsi-

ye almaya çalışmasına rağmen editörün onun metnini değiştirmesi olasılığına bile şiddetle karşı çıktı.

Onun ölümünün ardından bu eseri basılmış halde görmeyi kabullenmemeyi güçlükle başaramıdım. Onunla birlikte çalışmış, hatta bir süre onun ofisini de paylaşmıştım ve Chicago Üniversitesi’nde aslında onun ön ayak olduğu ve iki yıl boyunca birlikte verdığımız İslam uygarlığı tarihi dersini ondan tamamen devralmıştım. Hodgson *Islam'in Serüveni*'ni aslında bu dersin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla yazmak istemişti; ama bu sırada söylemesi gerektiğini düşündüğü şeylerin çögünün herhangi bir sıradan ders kitabının olanaklarını fazlasıyla aştığını fark etti. Her zaman kitabının hem meslekten olmayan eğitimi insانlara hem uzmanlara hem de öğrencilere hitap etmesini istemişti; bunların üçüne birden tek bir eserle ulaşabileceğini düşünmüştü. Sonuca ortaya bu kitap çıktı.

Muazzam miktarda not tutmuştu ve izleyebilecegi bütün seçenekleri teker teker ele almıştı; elinde sayısız tamamlanmış tablo, çok sayıda taslak ve plan vardı. Aynı şey, maalesef yüksek maliyetler yüzünden vazgeçilmesi gereken resimlemeler için de geçerliydi. Ben de bu yüzden mümkün olduğunda incelikli biçimde çalışmam ve onun taslaklarını olabildiğince korumam gerektiğini gördüm. Dolayısıyla eserin ilk üçte ikisinde son üçte birinde olduğundan çok daha fazla tablo ve harita vardır. Onun yazı üslubuna özellikle müdafahale etmedim; taslaklarda onun kasıtlı olarak değişiklik yaparak, daha az ayrintılı önceki üslubunu sonradan daha karmaşık hale getirdiği yerler vardi. Hedefi daima her cümlenin veya paragrafin mümkün olan en fazla anlamı içermesini sağlamak, bu sırada bunu sadece kendi istedikleriyle sınırlamak olmuştu. Ortaya attığı yeni terimlerden bazıları kulağa hoş gelmeyebilir; bununla beraber o, bir kültürde aşina olunan bir sözcüğe veya bir kavrama başka bir kültürün bağlamında görünüşte benzer bir anlam yüklerken düşülebilecek tuzaklara karşı okurlarını başka pek çok yazarın uyarılarından daha fazla uyarmıştır. Onun dünya tarihi de bu tarz kaygıları ön planda tutacaktı. Elimden geldiğince onun notlarına bağlı kaldım. Sonraki yazlarında farklı yazılışları, hatta bazı durumlarda farklı bir terminolojiyi kullanmayı seçtiği için, bunlara bir ölçüde tutarlılık kazandırmaya çalıştım. Birkaç durumda geleneksel tarihleri değiştirmiş ve alışılmışın biraz daha dışında bir zamandızını tercih etmiş; ben bu tarihleri olduğu gibi bırakmadım. Sadece Altıncı Kitap'ta yer alan, ayraç içine alınmış birkaç nota müdafahale ettim. Umuyorum ve inanıyorum ki bu eser tamamen ve doğrudan ona aittir, ben de onu değiştirecek hiçbir şey yapmamışımdır.

Marshall Hodgson'la bir şekilde temas kurmuş hiç kimse onun kişiliğinden ve ortaya koyduğu uzmanlıktan etkilenmeden edememiştir. O, daha fazla tanınan bilginlerin arasında pek öne çıkmayan bir devdi. Sahip olduğu

Quaker* arka planı ona gerekli olduğunda mutlak bir kararlılıkla desteklenen dingin bir incelik sağlıyordu; ders verdiği sınıflarda özellikle Kur'an ve tasavvuf (Süfilik) bağlamında anlattığı kişilik tipine belki de başka öğretmenlerin çoğundan daha yakındı. Dar kafalı bir uzman olmadığı için Chicago Üniversitesi'nin geniş kapsamlı entelektüel ilgilere sahip Toplumsal Düşünce Komitesi'yle yaptığı çalışmalar da ona kendi İslam araştırmaları ve öğretmenliğinin sağladığıyla yarışabilecek düzeyde memnuniyet vermişti.

Yaşıyor olsayıdı edebileceği teşekkürlerin bu durumda edilmesi olanaksızdır. Dünyanın her tarafından öncü İslam bilginleri onun eserinden parçalar okumaktadırlar. Kendini bütünüyle araştırmalarına vermek için verdiği derslerden ve idari görevlerinden birkaç kez izin alabilirdi ama o sadece bir veya iki değerli fırsatı değerlendirmeyi tercih etti. Dostları, özellikle de öğrencileri ona yardımcı oldu. Onun meslektaşları ve öğrencileri arasından bana incelikle ve istekle yardımlarını sunanlara adlarıyla burada teşekkür ederim: Değerli tavsiyeleri dolayısıyla Profesör William H. McNeill, Profesör Muhsin Mahdi ve merhum Profesör Gustave von Grunebaum'a; şimdi hepsi kendi kariyerlerini sürdürün mezun öğrencileri Harold Rogers, Marilyn Robinson Waldman, William Ochserwald ve George Chadwick'e ve burada adını anmamın mümkün olmadığı çok sayıda insana teşekkür ederim.

Ve en önemlisi, Marshall Hodgson'un, yıllar boyunca en zorlu koşullarda bile bütün bu çalışma için sayısız saat harcamış olan eşi Phyllis'e teşekkür etmek istiyorum. Her ikisi de geri kalanlarımıza muazzam birer örnek oldular.

REUBEN W. SMITH
Callison Koleji
Pasifik Üniversitesi

* Mevcut Hıristiyan mezheplerinden memnun olmayanların on yedinci yüzyılda İngiltere'nin kuzeybatısında kurdukları, içsel aydınlanmaya önem veren bir Hıristiyan mezhebi. (ed.)

Yayıcının Notu

Marshall Hodgson'un ölümünün ardından bu muazzam eserin tamamlanmasına yaptığı katkılara dair Reuben W. Smith'in açıklaması gereğinden fazla mütevazıdır. Kendisi dört yılı aşkın bir süredir, başka bir durumda kendi araştırmalarına ve yazılarına ayırbileceği sayısız saatini meslektaşının eserini tamamlamak gibi zor bir görev için harcamıştır. Bu özverili tavrı ve sayısız soruya yanıt ararken sergilemekten vazgeçmediği güzel mizacı dolayısıyla Chicago Üniversitesi Yayınevi olarak bütün öğrenciler ve bu eserin bütün okurları adına Bay Smith'e teşekkür etmek istiyoruz.

Chicago Üniversitesi Yayınevi *Islam’ın Serüveni*’ni ticari bir yayından devrallığında metnin tamamı çoktan İngilizce’de Unwin Brothers Limited tarafından dizilmiş ve Bay Smith tarafından tashih edilmişti. Geriye sadece tablolar ve haritalarla ilgili bazı kararları vermek kalmıştı. Yayınevi, Bay Smith’e danıştıktan sonra bütün tabloları Marshall Hodgson’un başta planladığı şekilde kitabı koymaya, bunlardan sadece tamamlanmamış veya nispeten önemsiz sayılabilecek birkaçını kitabı dışında bırakmaya karar verdi. Kitaptaki kavramlar, tabloların içerikleri ve başlıklarını tamamen Hodgson’a aittir, biz sadece bunları asıllarına olabildiğince sadık kalarak yeniden üretmeye çalıştık.

Harita başlıklarının geçici bir listesi Hodgson’un notlarından ve metindeki atıflarından Smith tarafından çıkarılmıştı. Bu listeyi kullanıp Smith’in alan hakkındaki engin bilgisinden ve Hodgson’un hedefleri ve görüş açılarına dair anlayışından yararlanarak, Chicago Üniversitesi Tarih Bölümü öğretim üyesi ve şu sıralar İslam uygarlığı dersini veren profesörlerden biri olan John E. Woods bu ciltlerde yer alan haritalar dâhil olmak üzere tüm haritaları temize çekti. Onun taslaklarından yola çıkan Wisconsin Üniversitesi Haritacılık Bölümü de haritaların son hallerini ortaya çıkardı.

Üç cildin dizinleri de Chicago Üniversitesi mezunu Yusuf I. Ghaznavi tarafından ve Hodgson’un eski bir öğrencisi olan eşi Huricihan tarafından hazırlandı. Bay Ghaznavi ayrıca Hodgson’un özgün sözlükçesini üç ciltlik formata

uygun olacak kaliba soktu; böylece her ciltte mevcut olup anlamı bilinmeyen sözcüklerin tanımlarının bulunmasını sağladı.

Bu ciltleri teker teker olduğu gibi set halinde piyasaya çıkarma kararı Hodgson'un özgün planında birkaç değişiklik yapmayı zorunlu kıldı. Hodgson yazdığı bir dizi "Ek"te İslam'a özgü terimlerin anlamı, transliterasyon, kişi adları, tarihler, tarihsel yöntem ve eserinin başka önemli yönleri hakkında görüşlerini ortaya koymuştur. Bu unsurlara aşina olmak okurun bütün eseri anlamasına fazlasıyla yardımcı olacağı için bunların hepsini birinci cildin başına koymaya karar verdik ve bu süreçte sadece "Ekler" şeklindeki başlığı "İslam Uygarlığı Çalışmalarına Giriş" şeklinde değiştirdik. Metin içinde "Ekler"e yapılmış –umuyorum ki bütün– atıfları da buna uygun biçimde Giriş'e atıfta bulunacakları şekilde değiştirdik. Hodgson "Daha Fazla Bilgi için Seçilmiş Kaynakça" kısmını da uygun bir biçimde, bizim birbirleriyle tutarlı üç parçaya bölmemize ve buna uygun olarak her cildin kendi "Seçilmiş Kaynakça"sına sahip olmasına olanak verecek şekilde kronolojik kısımlar halinde düzenlemiştir. Genel eserlerin hepsi Birinci Cilt'te listelenmiştir. Sözlükçe ile ilgili olarak biraz daha fazla güçlükle karşılaştık. Okurun rahat etmesi hedefiyile yine her ciltte ayrı bir sözlükçe olmasını sağlamaya çalıştık, bununla birlikte sözcüklerin çoğu üç ciltte de kullanılıyor. Son olarak Hodgson, bütün eserine bir tane ve altı "kitabının" her birine birer başlık vermiş olmasına rağmen, eserin üç cilde bölüneceğini öngörmemiştir; başka yerlerde kullandığı terminolojiden yola çıkarak biz de her bir cilt için ayrı birer başlık belirledik.

Chicago Üniversitesi Yayınevi olarak *İslam'm Serüveni* adlı eseri, onun yayınlanması uzun zamandır bekleyen çok sayıda öğrenciye ve dosta sunabilmekten memnuniyet duyuyor, sadece Marshall Hodgson'un artık bu memnuniyeti paylaşamayacak olmasından üzüntü duyuyoruz.

İslam'ın Serüveni

Dizin

- Abbasiler, 309, 322, 342, 343, 344, 347, 353, 356, 365, 368, 376, 377, 378, 381, 387, 398, 400, 401, 412, 413, 424, 431, 445, 447, 452, 453, 460, 461, 464, 467, 478, 480, 552, 553, 554, 555, 561, 567, 568, 598, 609, 611
- Abdullah b. Abbas, Muhammed'in kuzeni, 320
- Abdurrahman İbn Rüstem, 383
- Abdülaziz b. Mervan, 325
- Abdülmelik, Mervani halife, 27, 184, 257, 281, 282, 284, 285, 288, 291, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 314, 325, 334, 335, 336, 339, 353
- Abdülvehhab, 100
- Afro-Avrasya Ekümenesi, 151, 154, 167, 168, 187, 295
- Afşin, el-, Abbasi komutanı, 579, 580
- Aglebiler, 385, 572, 587
- Ahamenîs Pers İmparatorluğu, 157, 160, 161, 170, 183, 185, 351
- Ahmed b Tolun, Mısır'ın Türk valisi, 584
- Ahmed b. Hanbel, 412, 431, 474, 475, 477, 478, 573, 575, 610
- Ahura Mazda, 169, 176, 186, 379, 390
- Akabe, 222, 243
- Akkadlar, 152
- algorizm (algoritma)*, 503
- Ali Rıza, 458, 575, 576
- Allah, 43, 107, 109, 110, 203, 207, 208, 211, 215, 220, 223, 231, 238, 239, 251, 311, 379, 404, 415, 446, 489, 609, 612, 613
- Altheim, Franz, 73, 74, 185
- Amr el-Câhız, 539, 558, 562, 563, 564, 604
- arabesk, 112
- Arabiyat, 547
- Arabiyatçı, 69, 71, 72, 76, 253
- Aramca, 69, 72, 152, 154, 156, 160, 162, 191, 198, 222, 258, 542
- Aramiler, 292
- Araplar, 40, 41, 71, 94, 97, 109, 184, 189, 197, 198, 200, 201, 203, 204, 205, 207, 211, 225, 229, 232, 233, 234, 241, 243, 247, 252, 255, 262, 264, 265, 266, 267, 269, 271, 272, 276, 278, 283, 289, 292, 306, 307, 308, 310, 312, 313, 314, 315, 318, 319, 325, 335, 337, 338, 351, 357, 369, 381, 382, 414, 552, 553, 571, 604, 605
- Aristoteles, 182, 302, 503, 506, 516, 517, 520, 521, 524, 545
- Arsak hanedanı, 161, 162, 181
- ashab (Muhammed'in dostları), 255
- astroloji, 509, 510
- astronomi, 153, 162, 369, 500, 501, 503, 505, 509, 511, 512, 518, 550
- Asurlular, 160
- atlas, 89, 595
- Attika, 60
- Azerbaycan, 113, 387, 571, 573, 579
- Azrakiler, 283
- Bâbek, 387, 573, 576, 579, 586
- Babil, 153, 157, 183, 185, 263, 511
- Babilliler, 152, 511
- Bağdat, 183, 201, 260, 302, 344, 350, 352, 357, 358, 362, 365, 367, 369, 370, 372, 373, 375, 376, 429, 431, 433, 452, 468, 470, 471, 475, 476, 478, 491, 498, 525, 528, 554, 556, 558, 559, 571, 572, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 584, 585, 586, 587, 590, 591, 593
- Bahreyn, 250, 588
- Bahtişu, Nesturi hekim, 370
- Basetti-Sani, Giulio, 55
- Basra, 166, 187, 262, 263, 267, 274, 276, 277, 281, 283, 284, 285, 308, 310, 314, 321, 323, 324, 325, 329, 331, 332, 339,

- 345, 357, 369, 370, 468, 480, 546, 558,
571, 585
- Basra Körfezi, 187, 267
- bâtin*, 333, 570, 609
- Bâtnîye, 301, 609
- Baykent, 288
- Becker, Carl, 53, 58, 132, 545, 602
- bedevi, 58, 97, 245, 542
- Bedevi Arabistan, 192, 197, 200, 204, 230,
242, 255, 258
- Bedeviler, 194, 196, 198, 247, 414, 420, 502,
559, 561, 586
- Bedevilik, 196, 198, 205, 291
- Bedir Savaşı, 242, 243, 249
- Belâzurî, el-, 539, 549, 574, 602
- Belh, 366
- Benu Gassan, 251
- Benu Hanife, 253
- Benu Haşim, 206, 220, 221, 243
- Benu Kaynuka, Yahudi kabilesi, 228, 229,
243, 245
- Benu Kureyza, Yahudi Kabillesi, 245, 246
- Benu Nadir, 243, 245, 246
- Benu Ümeyye (Emevi ailesi), 273, 279
- Berekethî Hilal, 68, 70, 113, 136, 137, 151,
152, 154, 157, 161, 166, 172, 174, 182,
183, 185, 187, 188, 193, 196, 197, 200,
204, 257, 260, 261, 272, 291, 296, 302,
356, 370, 381, 386, 392, 431, 461, 542,
543, 549, 572, 586, 587
- berîd (ulak hizmeti)*, 374
- Bermekî ailesi (Vezirler hanedanı), 358,
365, 366
- Bethmann, Eric, 55
- Beyt ül-Hikme, "Hikmet Yuvası", Bağdat,
369
- bidat, (yenilik, "icat çıkarmak"), 317, 319,
333, 529
- Bin Bir Gece Masalları*, 362
- Bîrûnî, el-, 511
- Bistâmî, Bayezid el-, 485, 492, 493, 494,
496, 497, 498
- Bizans Devleti, 60, 74, 87, 204, 241, 243,
246, 247, 248, 250, 251, 255, 256, 261,
263, 264, 267, 271, 280, 288, 296, 309,
311, 312, 335, 337, 360, 363, 420, 481,
539, 592
- Buda, 156, 168
- Budizm, 134, 169, 184, 188, 301
- Buhara, 347, 587, 590
- Buharî, el-, Hadis derleyicisi, 33, 408, 411,
569, 573, 605
- Büveyhî hanedanı, 592, 593
- Büyük *Gaybet*, 460, 574
- Büyük İskender, 161, 162, 170, 185, 499
- Büzürcimîr, Sasani veziri, 352
- Cabir b. Hayyân (Lat. Geber), 468, 506,
528
- Cafer-i Sâdîk, imam, 327, 451, 506
- Cahen, Claude, 70, 343, 437, 596, 597, 602
- cahiliye*, 225
- Cebraîl, 211
- Cehm b. Safvan, 342
- Celâleddîn Rûmî, 488
- cemaat, 108, 174, 176, 179, 180, 219, 220,
221, 223, 225, 230, 236, 239, 240, 262,
266, 277, 279, 285, 311, 313, 315, 322,
330, 332, 334, 345, 346, 377, 378, 391,
395, 396, 398, 399, 405, 407, 408, 413,
414, 431, 446, 450, 451, 452, 453, 471,
472, 475, 498, 522, 540, 542, 578, 612,
613
- Cemaî-Sünnî, 346, 348, 371, 402, 405, 413,
428, 429, 431, 433, 435, 436, 455, 457,
461, 470, 471, 475, 476, 478, 479, 480,
566, 570, 575, 583, 586, 611, 612, 613
- Cemel Savaşı, 276
- Cerîr, şair, 292, 431, 574
- Cezire, Mezopotamya, 258, 283, 298, 310,
324, 347, 356, 370, 571, 592
- Christensen, Arthur, 73, 185
- cihat, 111, 337, 363, 610, 611
- Cîmrîler Kitabı*, 562
- cînler, 203
- cîzye (kelle vergisi)*, 337, 611
- Columbus, 81
- Cragg, Kenneth, 55, 598
- Cübbaî, el-, 534
- Cündîşapur, 189
- Cüneyd, el-, Bağdatlı Sufi ustası, 496, 497,
498
- çilecilik, 360
- Çiviyazısı geleneği, 151, 152, 153, 154,
156, 157, 161, 162, 499, 500, 504, 538,
539, 540
- dâî(ler)*, 464, 588

- Dalmaçya, 182
 Darius, 351
Darüllislam, 92, 422, 429, 467, 609
 Davut, 544
 Deve göçebeliği, 193, 200
 Deylem, 592
 Deylemîler, 592
 Dicle, 145, 183, 260, 263, 264, 324, 343,
 357, 579, 585
 Dihkânlar, 590
 Din Günü, (Kiyamet Günü), 213, 239, 529
dînâr (altın para), 311
Divan (İmrüü'l Kays'ın toplu şiirleri), 554
 Diyala, 260, 580
 Ebu Bekir, ilk halife, 41, 217, 222, 232, 254,
 257, 258, 263, 266, 273, 295, 331, 434,
 608
 Ebu Dar, 313
 Ebu Hanife, 321, 330, 334, 358, 365, 392,
 395, 403, 412, 416, 452, 610
 Ebu Haşim, 342
 Ebu Leheb, 220, 221
 Ebu Müslim, 342, 343, 344, 347, 386, 387
 Ebu Seleme, 344
 Ebu Süfyan, 242, 250, 261, 273, 274
 Ebu Talip, 217, 221, 273, 341
 Ebu Temmâm, 539, 559
 Ebu Ubeyde, 283, 556
 Ebu'l-Atahiye, Arap şair, 358, 368
 Ebu'l-Hattab, Şii kuramçı, 451, 452
 Ebu'l-Huzeyl, 529
 Ebu'l-Saraya, Şii isyancı, 571, 576
edep, 301, 302, 439, 538, 539, 545, 546, 547,
 548, 555, 556, 557, 558, 590, 609
edip, 22, 35, 44, 49, 60, 64, 78, 99, 112, 118,
 128, 145, 187, 200, 212, 213, 219, 221,
 224, 229, 238, 242, 243, 245, 247, 248,
 252, 254, 264, 267, 285, 345, 391, 400,
 415, 423, 426, 473, 474, 502, 518, 533,
 545, 546, 547, 548, 574, 579, 583, 586,
 609, 611
 Ehl-i Beyt, 326, 342
 Ehl-i Hadis (bkz. Hadis Ehli), 102, 410,
 452, 470, 573, 574, 609, 610
 Eksen Çağı, 74, 75, 81, 149, 153, 156, 157,
 159, 160, 161, 164, 168, 172, 176, 180,
 181, 185, 187, 295, 299, 426, 499, 538,
 544
 Ekümene, 75, 80, 96, 150, 151, 153, 154,
 163, 166, 167, 168, 169, 177, 185, 188,
 296, 544
el-Emin, güvenilir, Muhammed'in
 Mekke'deki lakabı, 206
emir el-müminin, 266, 363
emir ül-ümera, 591, 593
Ene'l-Hakk, Hakikat (Tanrı) benim, 493
 Ensar, 225, 227, 254, 273, 276, 321, 395,
 609
 Ermeniler, 60, 379
 Eş'arî, Ebu Hasan, el-, 530
 Eş'arîler, 532, 533, 534, 535
 Evs Kabilesi, Medine, 222
 Evzâî, el-, Suriye'nin en önemli fıkıhçısı,
 395, 412, 452
 Fadıl b. Yahya, 366
 Fârâbî, Ebu Nasr, el-, 519, 524, 525, 526,
 528, 587, 592
 Fas, 95, 113, 383, 590, 597
 Fatima, Muhammed'in kızı, 280, 454, 461,
 609
 Fatîmîler, 358, 457, 574, 587, 589, 590, 593,
 609
 Fatîha suresi, 238
 Felasife, 302, 508, 509, 512, 514, 519, 528,
 529, 544, 545, 546, 578, 610
 Ferezdak, şair, 292, 539
fey, kamu mülkü, 267, 273
 feylesof, 508
fîkih, 321, 391, 410, 411
fırka, 102, 103, 611
 Filistin, 77, 78, 157, 223, 255, 263, 390
 Fitne, 257, 271, 276, 277, 279, 309, 311,
 324, 330, 347, 353, 371, 395, 412, 451,
 576
 Fransız Devrimi, 57, 81, 84
 Freud, Sigmund, 483, 484, 495
 Fustat (Eski Kahire), 263, 267, 272
 Galenus, 302
 Galya, 57, 87, 184, 289, 309, 335, 382
 Garp, 54, 61, 62, 63, 69, 80, 82, 85, 88, 93,
 136, 137, 138, 418
 Gassaniler, 200, 243
gazi (inancı uğruna savaşan), 592, 610
 Goldziher, Ignaz, 53, 100, 225, 330, 400,
 412, 598, 605

- Grunebaum, Gustave von, 15, 58, 70, 132, 190, 205, 482, 545, 557, 599, 604
Guadalquivir, 382
Gücerat, Hindistan, 373
Gürcüler, 60
Gürgenç, Harezm, 366, 367
Habeşistan, 198, 201, 204, 205, 217, 220, 221, 243, 264, 335
Habeşiler, 200, 204
Haccac, b. Yusuf, el-, 281, 284, 285, 308, 309, 310, 314, 324, 335, 337, 338, 356
Haçlılar, 264
hadis, 34, 82, 99, 100, 101, 102, 110, 115, 120, 320, 321, 327, 329, 332, 346, 365, 400, 402, 403, 404, 405, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 415, 421, 431, 433, 435, 438, 461, 470, 471, 472, 474, 475, 477, 479, 491, 497, 501, 530, 533, 534, 550, 554, 556, 569, 573, 577, 605, 610, 611, 612
Hadis Ehli, 332, 412, 468, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 490, 491, 494, 529, 530, 531, 532, 573, 575, 577, 578, 583, 609, 610
hadis ravisi, 100, 102
Hakk, 488
Hâl, 495
Halaha (Halaka), Yahudi hukuku, 391
Halid b. Veliid, 254, 256
Halid el-Kasrî, 334, 340
halk İslami, 377
Hallac, el-, 493, 497
Hamza, Muhammed'in amcası, 242
Hanbelîler, 478
Hanefîler, 410, 420
Hanifler, 208
haraç, 193, 248, 267, 311, 336, 338
Harezmî, Muhammed b. Musa, el-, 503, 504, 528
Hariciler, 257, 275, 276, 277, 281, 283, 292, 309, 323, 324, 329, 330, 332, 345, 347, 372, 383, 386, 387, 412, 423, 452, 453, 464, 569, 611
Harûrâ, 275
Hasan el-Askerî, 460
Hasan el-Basrî, 314, 330, 332, 334, 471, 473, 480, 490, 497
Hasan, Muhammed'in torunu, 454
Haşimîler, 342, 343, 402, 610
Haşviye, 477
hat sanatı, 568
Hatice, Muhammedin ilk eşi, 206, 208, 210, 217, 221, 232, 243
Hazar Denizi, 164, 372, 387, 431, 573, 592
Hazreç, Medine'deki bedevi kabile, 222, 243
Helenistik Çağ, 162
Herakleios, Roma imparatoru, 243, 247, 258, 259
Herodot, 50
Hristiyanlık, 53, 54, 55, 90, 126, 168, 171, 182, 183, 198, 204, 301, 370, 380, 418, 501, 521
Hicaz, 201, 202, 205, 209, 241, 246, 248, 249, 250, 256, 261, 265, 272, 280, 281, 284, 310, 311, 313, 315, 323, 334, 345, 347, 358, 362, 365, 412, 572, 586
Hicret, 44, 45, 221, 222, 243, 271, 326, 601
Hidaş, Abbasilerin Horasan'daki lider, 342
Hind, Ebu Süfyan'in karısı, 242
Hindular, 114
Hint bölgesi, 80, 551
Hint Okyanusu, 187, 198, 201, 296, 550
Hira Dağı, 206, 208
Hire, 200, 243, 256, 262, 263, 267, 268
Hişam, Mervani halifesı, 309, 339, 340, 341, 344, 353, 357, 359, 377, 383
Hititler, 152
hiyel, 416, 425, 611
Homeros, 60, 182
Hucr b. Adî, 279
Hucvîrî, 487
Hudeybiye Krizi ve Antlaşması, 236, 243, 249
Huneyn b. İshâk, 501
Hurgronje, Christiaan Snouck, 53
Hurriler, 152
hutbe (vaaz), 268, 611
Huzistan, 189, 258, 370, 476, 576, 585
Hüseyin, Muhammed'in torunu, 454
Index Islamicus, 70
Indus havzası, 264, 509
Irak-1 Acem, 262, 325, 592
İbazîler, 347, 383, 387, 453
İblis (Şeytan), 214, 215, 466
İbn Dureydi, 564

- İbn Haldûn, 97
İbn Hanefiyye, 281, 283, 327, 331, 342,
345, 457
İbn Kerrâm, 479, 573
İbn Kuteybe, 539, 556, 558, 604
İbn Mesud, 273
İbn Meymun (Maimonides), 94
İbn Mukaffa, 354, 355, 358, 367, 502, 539,
561, 562, 563
İbn Ömer, Medineli, 471
İbn Sînâ, 516
İbn Übey, 229
İbn Zübeyr, 257, 276, 280, 281, 282, 284,
313, 323, 331
İbnü'l-Eş'as, 310
İbrahim b. Agleb, 385
İbrahim el-Mevsilî, 365
İbranca, 68, 69, 143, 544
icma (uzlaşma), 99, 399, 406, 408, 409,
410, 433
içtihat hukuku (krş. meselci hukuk), 413
İdris b. Abdullâh, 383
İdris II, Mağrip'teki İdrisi hükümdar, 383
İdrisi hanedanı, 383, 590
İhsidî, 574, 593
ihtida, 247
İhvân-i Safâ, 468
İkinci Fitne, 257, 278, 280, 281, 283, 288,
324, 325, 333, 337
ilahi yasa (bkz. Şeriat), 23
ilm (*bilgi*), 322
ilm ül-rical, 408, 429
imamlık, imamet, 103, 327, 329, 330, 331,
332, 340, 343, 363, 393, 612
İmrüü'l-Kays, Arap şair, 539, 554, 558,
604
İncil, 69, 208, 214, 219, 228, 377, 541
İskenderiye, 261, 263, 370
İslam Ansiklopedisi, 28, 30, 31, 35, 37, 38,
39, 69, 330, 333, 386, 437, 595
İslami (Hicri))takvim, 44
İsmailîlik, 463, 465, 467
İsmailizm, 318
İsna'aşer'iyye (bkz. On İki İmamcılar),
460
isnat, 402, 404, 407, 415, 428, 430, 431, 461,
548, 611
İsrailiyat, 391
İsrailizm, 318
İstahrı, el-, 539, 550
Jaspers, Karl, 153, 156
Justinianos, Roma İmparatoru, 171, 184,
390
Kâbe, 203, 207, 219, 231, 251, 270, 284,
334, 370, 410, 589
Kaderiler (*Kaderiyye*), 330, 334, 347
Kadı Numan, 589
Kadisiye, 258
Kâfur, 593
kâhin, 211
Kahire, Mısır, 25, 68, 263, 267, 362, 374,
375, 498, 505, 522
Kahtân, kabileler bloğu, 291, 310, 335,
339, 341, 342, 386
Kalkedon Kilisesi, 183
Kalkedon Konsili, 259
Kara Taş, (*Hacer'ül-esved*), 589
Karmatîler, 574, 588
Kartaca, 385
Karun Vadisi, 258
Kasım el-Rassi, 453
kaside (klasik Arap lirik şiiri), 368, 539,
553, 555, 559, 604
Kavad (Kubat), Sasani hükümdarı, 171,
184, 188, 189
kelâm, 346, 469, 479, 529, 530, 532, 536,
575, 578, 611, 612
Kelile ve Dimne, 367
Kerbela, 257, 280, 281, 342, 461
Kerrâmîler, 532
Keyrevan, 324, 587, 589
kible, 119, 230, 379, 410
Küpîler, 571
kıyas, 406
Kilikya, 261, 592
Kindî, Ebu Yusuf Yakub, el-, 43, 362, 521,
525, 526, 528
Kisâî, el-, 365
Kitab-ı Mukaddes, 42, 229, 540, 541, 549
Konfîçyüçülük, 389
Konstantinopolis, 87, 171, 182, 184, 243,
246, 259, 262, 264, 280, 288, 309, 335,
369, 579
Kraemer, Jörg, 58, 132, 545, 600
Krallar Kitabı, 544
Kroeber, Alfred, 80

- Kserkses, 351
Kubbetu's-Sahra, 312
Kudüs, 170, 171, 221, 230, 231, 243, 246, 263, 276, 312, 391, 410
Kûfe, 32, 257, 262, 263, 267, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 283, 285, 308, 309, 310, 321, 324, 325, 331, 332, 333, 337, 340, 341, 343, 347, 357, 359, 368, 369, 370, 376, 395, 460, 471, 476, 478, 546, 558, 571, 576
kûfi, Arapça yazı biçimi, 311
Kum, 325
Kur'an karileri, 256
Kureş Kabilesi, 201, 202, 203, 204, 205, 208, 216, 217, 219, 220, 221, 223, 224, 225, 226, 228, 229, 234, 241, 242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 253, 254, 261, 268, 272, 292, 321, 429
Kurtuba, İspanya, 382
Kusay, 202, 207, 224
Küçük *Gayıbet*, 460, 574
küfür, 225
künye, 40
Lahmi, Arap krallığı, 200, 243, 256, 267
laissez-faire (birakınız yapınlar), 363
Lât, Mekke tanrıçası, 203
Levant, 78, 79
Lewis, Bernard, 91, 467, 596, 599
Lübnan, 77, 78
MacDonald, Duncan, 53
Mağrip (Kuzey Afrika), 68, 86, 113, 182, 191, 265, 280, 288, 324, 347, 357, 359, 370, 381, 383, 385, 386, 387, 412, 498, 572, 574, 587, 589, 590, 592
Mahavira, 156
maksure, 363
Malezya, 40, 114, 167
Mâlik b. Enes, 358, 395, 412, 611
Malikî mezhebi, 385, 412, 589
Malikîler, 412, 425
Maniciler, 188, 360, 361, 468
Mansur, el-, Abbasi halifesi, 327, 344, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 366, 367, 369, 370, 372, 386, 452, 471, 530, 555, 576
maruf ("bilinen"), 211
Marx, Karl, 74, 145
Massignon, Louis, 53, 54, 55, 114, 455, 462, 493, 498, 502, 526, 606
Mâturîdî, Ebu Mansur, el-, 530
Maurya İmparatorluğu, 161
Mazdacılar, 136, 298, 370, 376, 379, 390, 391, 418, 544
Mazdacılık, 169, 186, 188, 189, 298, 380, 381
Mazdek, 74, 188, 189
Mecuslar (Magi), Mazdacılığın verasete dayalı ruhban sınıfı, 186
Medine, 44, 171, 184, 204, 205, 217, 220, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 233, 236, 238, 239, 241, 242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 254, 255, 256, 257, 266, 269, 271, 273, 274, 275, 276, 278, 280, 281, 282, 309, 312, 313, 314, 317, 319, 321, 323, 325, 326, 330, 332, 334, 336, 338, 340, 344, 347, 356, 365, 392, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 404, 407, 408, 418, 422, 423, 431, 433, 434, 448, 460, 471, 473, 570, 609, 610, 612
Medine Anayasası (veya vesikası), 229
Mehdiye, Fatimilerin Mağrip'te yer alan başkenti, 589, 590, 593
mehr, 234
Mekke, 44, 115, 119, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 215, 216, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 228, 231, 234, 236, 242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 253, 254, 255, 257, 262, 269, 270, 271, 272, 281, 282, 284, 310, 311, 321, 332, 334, 340, 354, 363, 383, 385, 396, 402, 410, 415, 448, 554, 571, 576, 589, 609, 610, 612
Melitene (Malatya), 262
Memun, el-, Abbasi halifesi, 358, 369, 370, 371, 372, 385, 387, 441, 473, 475, 501, 503, 538, 568, 569, 571, 572, 573, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 583, 593
Menât, Mekke tanrıçası, 203
Merv, Horasan, 347, 372, 556
Mervan b. Muhammed, 341
Mervan II (b. Muhammed) Mervani halifesi, 309, 341, 343, 347, 353
Mervanîler, 102, 270, 282, 285, 291, 292, 305, 314, 316, 317, 320, 326, 329, 332,

- 342, 343, 347, 356, 368, 371, 376, 378, 389, 392, 398, 399, 400, 401, 408, 410, 414, 416, 429, 446, 452, 468, 471, 473, 475, 480, 556, 557, 568, 579, 602, 611, 612
- meseleci hukuk (krş. içtihat hukuku), 413
- Mesleme, 253
- Mesûdî, Ali, el-, 539, 549, 550
- Mevalî, "bağlılar" veya "azatlılar", İslâm'ı kabul etmiş Arap olmayan kimseler, 475
- mezalim mahkemeleri*, 426
- Mezhep, "tutulan yol", izlenen fıkıh sistemi, 102, 460
- Mezopotamya, 147, 164, 170, 171, 187, 189, 204, 243, 258, 259, 264, 274, 310, 341, 501, 580
- mihne* (bir çeşit engizisyon), 475
- mihrap*, 311
- miraç*, 221
- missa* ayını, 442
- mistikizm (bkz. Sufilik), 455, 479, 480, 482, 483, 484, 487, 606
- Modern Cumhuriyet Türkçesi, 27
- Monofizit Hıristiyanlık, 259, 260, 378, 379
- Muallakat*, İslâm öncesi Arapça şiir derlemesi, 554
- Muaviye, Emevi halifesi, 184, 257, 261, 262, 271, 272, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 284, 291, 295, 310, 312, 323, 324, 325, 330, 331, 334, 336, 340, 341, 342, 347, 471, 584, 602
- Mudar, kabileler blogu, 291
- Mudarî Arapça, 298, 367, 368, 406, 542, 546, 551, 559, 565
- Mufaddaliyat*, 555
- Muhammed b. İsmail, imam, 467
- Muhammed el-Bakır, 327
- Muhammed el-Muntazar, beklenen Muhammed, 460
- Muhammed İbn İshak, 321
- Muhâsibî, el-, 494, 497, 575
- Muhtedî, el-, Abbasi halifesi, 584
- muhtesip*, 425, 612
- Muiz-ül-devle, Büveyhi komutanı, 593
- Mukanna, el-, "peçeli peygamber", 386
- Muktedir, el-, Abbasi halifesi, 574, 591, 592, 593
- Munis, Abbasi komutanı, 591
- Musa (Peygamber), 109, 220, 230, 239, 360, 410, 466, 489
- Musa el-Kâzım, imam, 327
- Mutasim, el-, Abbasi halifesi, 573, 578, 579, 580, 583, 593
- Mute Seferi, 236
- Mutedid, el-, Abbasi halifesi, 574, 585
- Mutemid, el-, Abbasi halifesi, 573, 584
- Mutezîfler, 468, 469, 470, 471, 473, 474, 475, 478, 529, 530, 531, 532, 575, 577, 583, 599, 612
- Muvaffak, el-, Abbasi halifesi, 573, 574, 584, 585, 586
- Muvattâ, 396
- Müktefî, el-, Abbasi halifesi, 574, 585, 591
- münafikun* ("iki yüzüler"), 230
- Mürcîler, 330, 334, 612
- müsâdere kurumu*, 339
- Nahle, 226, 227, 243
- Nasr b. Seyyar, Mervani valisi, 342
- nass*, 100, 327, 331, 332, 455, 457, 464, 473, 612
- nebi (peygamber)*, 214
- Necran, 250
- Nesturî Hıristiyanlık, 378
- Nesturi Kilisesi, 183
- Niebelungen Destanı, 544
- Nihavend, 262, 263
- Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölge, deyimi ve kullanımı, 70, 72, 95, 96, 121, 130, 131, 144, 154, 157, 160, 161, 162, 163, 164, 167, 168, 179, 180, 181, 187, 191, 204, 241, 251, 363, 372, 373, 385, 386, 387, 390, 418, 448, 481, 499, 502, 511, 538
- Nışabur, 366
- Nizarîler, 467
- Nizva, Umman, 324, 387
- Nur suresi, 238
- Nusayrîler, 467
- Nûşîrevân, Hüsrev, 171, 184, 243, 259, 260, 351, 352, 356, 367, 376, 542, 580
- On iki İmamçı Şiiлер, 412, 457, 460, 462, 464, 478
- Ortadoğu, 86, 94, 95, 131, 132, 157, 159
- Osman (b. Affan), halife, 43, 217, 257, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279,

- 280, 282, 312, 331, 332, 432, 433, 434, 435, 436, 471
Osman b. Mazun, 217
Osmanlıca, 26, 27
Ömer b. el-Hattab, halife, 184, 217, 219, 254, 257, 258, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 272, 273, 278, 279, 280, 282, 284, 306, 308, 317, 319, 323, 326, 331, 332, 336, 337, 338, 339, 340, 362, 397, 461
Ömer II (b. Abdülaziz), Mervani halifesı, 309, 325, 336, 337, 338, 339, 340, 342, 359, 377
öşür, 338, 613
ötedünya, 168, 523
Panislamî hisler, 125
Part hanedanı, 157, 181, 182, 184, 187, 188, 567
Pehlevîce, 501, 540, 543, 544, 560, 579
philosophia, 508
pir (Sufi ustası), 495, 496
Platon, 119, 156, 159, 180, 302, 390, 500, 517, 520, 521, 524, 525, 532
Plotinos, 520
Pythagoras, 156, 170
Rabban el-Taberî, astronom, 503
Rabbiniyah Yahudilik, 169, 390
Rabia, Basralı, 489
Rabia, kabileler blogu, 291
Rakka, 372
Ramazan, 46, 231, 270, 415, 485
Râzî, Ebu Hâtım, el-, İsmailî dai, 522
Râzî, Muhammed b. Zekeriye, el-, 505, 509, 521, 522, 524, 525, 528, 587
Reşid, Harun el-, 334, 358, 362, 363, 365, 366, 369, 370, 371, 372, 385, 387, 402, 441, 471, 475, 557, 571, 576, 578, 579, 583, 584, 585
rey, 405, 410, 605, 612
Ridde Savaşları, 254, 257, 263, 269, 305, 316, 331, 391, 433
Ripley, Robert LeRoy, 548
Roma İmparatorluğu, 85, 87, 161, 168, 171, 182, 183, 184, 185, 186, 190, 191, 198, 204, 209, 243, 259, 261, 264, 289, 306, 307, 310, 335, 381
Ruh, 216, 360, 518, 521
Rum [Ortodoks] Kilisesi, 259, 260
Saada, Yemen, 387
Sabiîler, 370
Sacid ailesi, 572
sahabe, 274
Sakif, Arap Kabilesi, 202, 268, 272, 284
Samânî hanedanı, 574, 590
Samarra, 567, 568, 573, 579, 584
Sanhaca, Berberi kabile blogu, 589
Sanskrit, 37, 114, 130, 143, 154, 156, 501, 502, 504, 550
Sardinya, 182
Sasanîler, 182, 187, 188, 189, 190, 198, 200, 204, 243, 247, 250, 256, 259, 260, 262, 274, 302, 351, 354, 360, 366, 376, 427, 502, 538, 545, 546, 593
Schacht, Joseph, 99
seci (uyaklı düz yazı), 563, 564
Seferîler, 573, 587, 590
Seffah, (Ebu'l Abbas), el-, 343, 347, 353, 354, 358, 359, 366
Selefki (Seleukos) hanedanı, 161
Semerkant, 590
Sevad, Irak, 259, 264, 272, 274, 279, 284, 306, 310, 356, 357, 580, 581
Seyf b. Ömer, 434
Seyf-ül-Devle, Halep'teki Hamdani hükümdar, 559, 592
Seyhun-Ceyhun havzası, 185, 188, 335, 590
Siffin Savaşı, 274
Sibeveyh, Basralı, 358, 368, 369
Sicilya, 182, 263, 385, 525, 587, 590
Sint, 309
Sistan, 584, 590
Sokrates, 156, 159, 170, 500, 520
Stiehl, Ruth, 73
Sung hanedanı, 299
Suriye, 68, 69, 71, 77, 95, 148, 153, 170, 181, 182, 183, 184, 191, 193, 194, 197, 198, 200, 201, 202, 204, 207, 222, 237, 242, 243, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 255, 257, 258, 261, 262, 263, 264, 267, 268, 271, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 282, 284, 285, 288, 289, 291, 292, 309, 310, 311, 314, 316, 319, 325, 327, 330, 332, 333, 335, 336, 340, 341, 344, 347, 354, 356, 357, 358, 372, 375, 378, 379, 380, 381, 386, 402, 412, 452, 467,

- 471, 568, 573, 574, 576, 584, 586, 587,
588, 589, 592, 593, 602
- Sümerler, 72, 152
- sünnet*, 99, 111, 318, 342, 346, 401, 402,
410, 415, 471, 579, 613
- Süryanice, 58, 183, 191, 296, 367, 499, 501,
540, 542, 548
- Şafîî, el-, fıkıhçı, 358, 392, 400, 402, 403,
404, 405, 406, 407, 409, 410, 412, 436,
437, 471, 569, 573, 612
- şahadet, İslâm'da iman beyanı, 110, 119,
415, 446, 461, 612
- Şaivism, 169, 544
- Şam, Suriye, 25, 257, 258, 263, 267, 291,
308, 321, 332, 336, 347, 372, 455, 526
- Şark, 74, 80, 96, 350, 386
- Şarlman, 382
- Şeriat, 23, 53, 68, 82, 91, 100, 111, 115, 120,
301, 302, 319, 322, 333, 346, 349, 350,
353, 365, 369, 371, 388, 389, 391, 392,
393, 395, 396, 400, 402, 403, 409, 410,
413, 415, 416, 417, 419, 420, 421, 422,
423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430,
431, 433, 436, 437, 438, 445, 451, 452,
454, 461, 463, 470, 472, 479, 480, 488,
489, 491, 497, 498, 499, 501, 524, 526,
528, 529, 530, 536, 537, 538, 540, 541,
545, 546, 547, 548, 555, 569, 570, 571,
577, 589, 605, 610, 611, 612, 613
- Şia, 276, 283, 325, 327, 332, 346, 386, 452,
453, 456, 461, 563, 606, 612
- Şiiler, 121, 122, 309, 317, 325, 329, 331,
334, 344, 345, 372, 386, 412, 423, 428,
452, 454, 455, 461, 468, 475, 575, 588,
592, 609, 611, 612, 613
- Şiilik, 325, 454, 455, 467, 470, 476, 613
- şirk, 215, 474, 566, 613
- Şurat, 275, 324, 611
- Şuubiye hareketi, 556
- Taabbata Şarran, 555
- Taberî (İbn Cerir) el-, 358, 412, 431, 432,
433, 434, 435, 436, 437, 477, 501, 539,
548, 549, 574, 606
- Taberistan, 335, 431, 584
- Tac Mahal, 98
- Tahert (Tiaret), 383, 387, 589
- Tahir, (Abbasî komutani), 372, 572, 576
- Tahirîler, 572, 573, 587, 592
- Taif, 201, 202, 221, 243, 250, 268, 272, 284
takiye, 464, 613
- Talmud, 178, 185, 214, 223, 228, 377
- Tamim, Arap Kabilesi, 291
- Tang hanedanı, 184, 295, 299, 567
- Tarım Çağı, 81, 85, 151, 153, 154, 259, 306,
373, 417, 445, 509, 560, 562
- tarımcılar (agrarianate), 74, 81, 148, 149,
150, 151, 194, 198, 204, 241, 299, 363,
373, 413, 419, 566
- Teknik Çağ, 57, 67, 83, 84, 85, 86, 136, 139,
145, 149, 151
- tevhid, 397, 448
- TeVrat, 216, 219, 255, 541, 548
- Thales, 156, 170
- Tiran, 363
- Tizpon, Sasانilerim başkenti, 183, 243,
258, 263, 264, 267, 357, 372
- Toledo, İspanya, 382
- Tolunîler, 587, 592
- toprak sahibi soylu sınıflar, 167, 172, 176,
178, 188, 259, 308, 338, 349, 387, 427,
475, 585, 586, 590
- Toynbee, Arnold, 59, 162
- transliterasyon, 18, 22, 23, 25, 26, 28, 31,
32, 33, 34, 35, 37, 38, 39
- Türk alfabesi, 36
- Türkler, 36, 129, 357, 583
- Uhud, 242, 243, 245, 247, 254
- Uhud Savaşı, 247
- ulemâ, 110, 301, 316, 322, 349, 358, 360,
361, 371, 389, 401, 402, 404, 405, 406,
408, 413, 417, 423, 428, 471, 478, 509,
510, 556, 566, 569, 577, 593, 609, 613
- Umman, 197, 250, 324, 347, 387, 453, 585
- Upanışadlar, 544
- Ural Dağları, 79, 86, 597
- Urartular, 152
- Urdanca, 26
- Urdanca, transliterasyon, 27, 29, 33, 34, 36,
38, 39, 94, 114
- uyanışçı*, 100
- Uzakdoğu, 80, 143, 154, 156, 538
- Uzzâ, el-, Mekke tanrıçası, 203
- Vahiy, 119, 210, 519, 524, 526
- Vakidî, el-, 435, 436
- Vâsik, el-, Abbasi halifesi, 573, 580
- Vasit, el-, 285, 309, 310, 471

- Velid II, el-, Mervani Halifesı, 341, 309, 347
Velid, el-, Mervani halifesı, 184, 285, 334
Vişnaizm, 544
Volga Vadisi, 113, 373
Waardenburg, Jean-Jacques, 53
Weber, Max, 57, 62, 145, 176
Yahudiler, 42, 92, 97, 136, 160, 171, 179, 185, 188, 223, 229, 259, 298, 312, 337, 378, 379, 390, 391, 392, 397, 540, 541, 604, 609
Yahudilik, 53, 177, 205, 230, 383, 392
Yakub b. el-Saffar, 584
Yakubi Hıristiyanlık, 204
Yemen, 171, 193, 194, 197, 198, 200, 201, 204, 205, 242, 243, 246, 249, 250, 262, 264, 285, 291, 330, 357, 387, 402, 454, 542, 574, 589, 592
Yeni Ahit, 182, 216, 541
Yeni Platonculuk, 466
Yermük Savaşı, 258
Yesrib (bkz. Medine), 222, 243
Yezdigirt III, Sasani imparatoru, 243, 260, 263
Yezid, 257, 280, 281, 282
Yezid II, 309, 339, 341
Yezid III, 341, 347
Yunanca, 24, 60, 72, 109, 113, 143, 154, 156, 159, 162, 180, 181, 182, 183, 198, 259, 317, 499, 501, 504, 508, 509, 520, 540, 544, 562
Yüksek Halifelik, 59, 136, 293, 295, 296, 299, 300, 303, 359, 374, 379, 383, 392, 393, 397, 442, 443, 445, 453, 470, 481, 489, 491, 493, 501, 502, 505, 506, 509, 529, 536, 538, 541, 543, 544, 559, 566, 567, 581, 599, 603, 604, 606, 607, 610
Yüksek Halifelik Dönemi, 59, 136, 293, 295, 296, 299, 300, 301, 303, 359, 379, 383, 392, 393, 443, 445, 453, 470, 481, 489, 491, 505, 506, 509, 536, 538, 541, 543, 544, 559, 566, 567, 581, 599, 603, 606, 607, 610
Zaechner, Robert, 73, 74, 185, 484, 487, 493, 498
Zâhirî, Davud el-, 101, 412
Zaragoza, İspanya, 382
zekât, 233, 238, 248, 254, 255, 357, 415, 434, 613
Zemzem kuyusu ve suyu, 203, 334
Zenci (Zanj) Ayaklanması, 573
Zerdüşt, 74, 156, 157, 169, 170, 186, 263, 360
Zerefşan vadisi, 289
Zeyd b. Ali, 340
Zeyd b. Harise, 217
Zeydiler, 453
Zndik, 361
Zimmîler, 374
Ziyarîler, 592
Zurvancılık, 73
Zübeyde, Harun Reşîd'in karısı, 365, 371
zühd, 480

İslam'ın Serüveni

İKİNCİ CİLT

Orta Dönemlerde İslam'ın Yayılışı

MARSHALL G. S. HODGSON

phoenix

Bu kitabın yayın hakkı PHOENIX YAYINEVİ'ne aittir. Yayınevinin ve yayımlayıcısının yazılı izni alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz

İslam'ın Serüveni, 2. Cilt: Orta Dönemlerde İslam'ın Yayılışı

Marshall G. S. Hodgson

Orjinal Künye: *The Venture of Islam: Conscience and History in a World Civilisation, Volume 2: The Expansion of Islam in the Middle Periods*, The University of Chicago Press, © 1977

Çeviren: Berkay Ersöz

Editör: Prof. Dr. Hasan Onat

Yayına Hazırlayan: İsmail Yılmaz, Hüseyin Aykol

Kapak Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Gamze Uçak

©Phoenix Yayınevi Tüm Hakları Saklıdır.

1. Baskı: Aralık 2017, Ankara

2. Baskı: Şubat 2020, Ankara

TAKIM ISBN: 978-605-9801-66-9

2. CİLT ISBN: 978-605-9801-68-3

Phoenix Yayınevi-Ünal Sevindik

Yayınçı Sertifika No: 11003

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay/Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@phoenixkitap.com

<http://www.phoenixyayinevi.com>

Baskı:

Tarcan Matbaacılık Yayın. San.

Sertifika No: 25744

İvedik köy mah. İvedik cad. No: 417/A

Yenimahalle/ANKARA Tel: (0312) 384 34 35

Dağıtım:

Siyasal Kitabevi

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@siyasalkitap.com

<http://www.siyasalkitap.com>

İslam'ın Serüveni

İKİNCİ CİLT

Orta Dönemlerde İslam'ın Yayılışı

MARSHALL G. S. HODGSON

İçindekiler

Tabloların Listesi	6
Haritaların Listesi	7
ÜÇÜNCÜ KİTAP: Uluslararası Bir Uygarlığın Kuruluşu	9
Üçüncü Kitaba Önsöz	11
I Uluslararası Siyasal Oluşumu, 945–1118	21
II Toplum Düzeni: Ticari Çıkarlar, Askeri İktidar, Özgürlük.....	79
III Entelektüel Geleneklerin Olgunlaşması ve Aralarındaki Diyalog, $ykl.$ 945-1111	181
IV Tarikatların Tasavvufu, $ykl.$ 945-1273	237
V Yeni Sünnî Enternasyonalizminin Zaferi, 1118-1258	299
VI Fars Edebi Kültürüün Gelişimi ve Dönemleri, $ykl.$ 1111-1274.....	341
VII İslam Dünyasında ve Garp’ta Kültürel Kalışma	383
DÖRDÜNCÜ KİTAP: Kriz ve Yenilenme: Moğol İtibarı Çağı	429
Dördüncü Kitaba Önsöz	431
I Moğol Akınlarının Ardından Siyaset ve Toplum, 1259-1405.....	449
II Entelektüel Geleneklerin Muhabafası ve Saraya Özgü Eğilimleri, $ykl.$ 1258-1503	505
III İslami Ortamda Görsel Sanatlar, $ykl.$ 1258-1503.....	577
IV İslam’ın yayılışı, $ykl.$ 1258-1503	613
Seçilmiş Kaynakça	663
Bazı Terimler ve İsimler için Sözlükçe	669
Dizin	675

TABLolar

ÜÇÜNCÜ KİTAP

Ekümenede Gerçekleşen Olaylar Doğrultusunda İslam'ın Erken Orta Dönemi, MS 950-1250.....	14
Karşılaştırmalı Kronoloji: Orta Dönemlere Geçiş, 945-1118.....	24
Tek Tek Devletlerin Kronolojisi, 945-1118.....	28
Müslüman Edebiyatçılar, Bilginler, Feylesoflar ve Teologlar, MS 945-1111	201
Müslüman İçrek Seçkincilik Tipleri	233
Tarikatların ve Kurucularının Silsileleri, 945-1273	253
Erken Orta Dönemin Sufileri, 945-1273	262
Sünnî Zafer Çağı, 1118-1258.....	302
1291'e Kadar Klasik Fars Edebiyatçıları ve Bazı Arap Yazarlar.....	347
Erken Orta Dönemde Müslüman Feylesoflar ve Teologlar, 1111-1274	367
İslam Dünyasında ve Garp'ta Kültürel Kalılılaşma	383

DÖRDÜNCÜ KİTAP

Ekümenede Gerçekleşen Olaylar Doğrultusunda İslami Geç Orta Dönem, 1250-1500	437
Moğol İtibarı Çağı, 1258-1405 ve Timurîler Çağı, 1405-1500.....	456
Osmancık İmparatorluğu'nun İlk Büyüme Dönemi, 1300-1453.....	496
Sonraki Bilginler, 1300-1506.....	540
İslam'ın Afrika'da ve Güneydoğu Asya'da Yayılışı.....	638

HARİTALAR

ÜÇUNCÜ KİTAP

Fatîmî hanedanı çağrı	34
Batı Akdeniz	41
Samânîler, Büveyhîler ve Karahanlılar	46
Gazneliler ve Selçuklu İmparatorluğu	53
Afro-Avrasya Kurak Kuşağı ve Güney Denizleri üzerindeki ticaret yolları	94
Suriye'de ve Anadolu'da Haçlılar dönemi	308
Murâbitîler ve Muvahhidler	316
On üçüncü yüzyılın başında merkezi İslam ülkeleri	324
On üçüncü yüzyılın ortalarında Moğolların yayılışı	337
1250 yılına kadar İslam'ın yayılışı	338

DÖRDUNCÜ KİTAP

Hülagû'nun döneminde Moğol iktidarları, 1255-65	477
On dördüncü yüzyılda Orta Akdeniz ve Hindistan	479
1503 yılına kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun genişlemesi	492
Timur'un fetihleri, 1370-1405	499
İslam'ın yayılışı, 1250-1500	616
Malezya ve Hindiçin	635
Sudanî ülkeler	639
Kuzey bölgeleri	652

ÜÇÜNCÜ KİTAP

Uluslararası Bir Uygarlığın Kuruluşu

Sonuncusu dışında tüm hakikatler birer gölgelerdir; yine de her hakikat kendi meşrebince hakikidir. Kendi yerinde ağırlığı vardır, başka yerdeyse gölge olur...

—Isaac Pennington

Üçüncü Kitaba Önsöz

İslamileşmiş Tarihin Orta Dönemleri

Görkemli hilafet imparatorluğu ve Arap dili kültürüyle birlikte Abbasî dünyasının en karakteristik veçheleri MS 945 yılından itibaren yavaş yavaş o kadar büyük bir değişim geçirmişlerdir ki bu durum bizi yeni bir büyük çağ tanımlamaya mecbur bırakmaktadır. Mansur'un, Harun Reşid'in, Memun'un dünnyası El-Muktedir'in döneminde bile ana hatları itibarıyla ağırlığını hâlâ kolayca hissettiriyorken, bundan yalnızca beş veya altı kuşak sonra nerdeyse tanınmaz bir hale geldi. Bağdat yavaş yavaş bir taşra kentine dönüştü ve halifeliğinin adı bile sonunda anılmaz oldu. 945'ten sonraki beş yüz yılda eski halifelik toplumunun yerini, sayısız bağımsız devlet tarafından yönetilen, sürekli genişleyen, dilsel ve kültürel bakımından uluslararası nitelik kazanmış bir toplum aldı. Bu toplum tek bir siyasal düzen veya tek bir kültür dili tarafından bir arada tutulmuyorduysa da bilinçli ve etkili bir biçimde tek bir tarihsel bütün olarak varlığını sürdürmeyi başardı. Bu İslamileşmiş uluslararası toplum, kendi çağının içinde yeryüzünde en geniş coğrafyaya yayılan, en etkili toplum haline geldi. (Bu doğrultuda yaklaşık MS 1250'den önceki döneme Erken Orta Dönem, bundan sonra yaklaşık MS 1500 yılına kadar süren döneme de Geç Orta Dönem diyeceğiz.)

Eğer zihinlerde İslamileşmiş kültüre ilişkin bugün ortak bir imge varsa bu imge genellikle İslamileşmiş Orta Dönemlerden –yani Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölgede İslam öncesi kültürel geleneklerin (zimmî nüfusun iyice azınlık konumuna düşmesiyle birlikte) artık tamamen ortadan kaybolduğu ama İslamileşmiş kültürü şekillendiren Ekümene'nin oluşturuğu parçalarından biri olan Garp'in henüz esaslı bir dönüşüm geçirmemiş dönemlerden beslenmeye meyilli olmuştur. Bu dönem, dar bir çerçevede ele alındıkta İslamileşmiş kültürü kendi himayesi altında şekillendiren klasik hilafet devletinin çöktüğü onuncu yüzyılın ortaları ile Garphların geniş okyanuslara açılmasıyla

birlikte dünya coğrafyasında kurulacak yeni bir dengenin ilk işaretlerinin vurıldığı on beşinci yüzyılın sonları arasında kalan zaman dilimine karşılık gelir. Yüksek Halifelik Dönemi de genellikle İslambleşmiş kültürün Orta Dönemlerde şekillenen imgesi üzerinden değerlendirilememiştir çünkü o dönemin kültürünün sonraki yazarlar tarafından sağlam ve miteber bulunan öğeleri norm sayılmıştır. Daha da önemlisi, İslambleşmiş kültüre has temel meselelere – siyasal meşruluk, estetik yaratıcılık, dinde aşkinlık ve içkinlik, doğa biliminin ve felsefenin toplumda rolü gibi meselelere– de ancak Orta Dönemlerin sınırları dâhilinde tam anlamıyla odaklanılmıştır.

İslambleşmiş kültürü bu gözle değerlendirmek kısmen meşrudur. Nitelikim İslambleşmiş kültür Yüksek Halifelik Dönemi'nin sonlarına doğru henüz oluşum aşamasındaydı; insanları İslam'a kazanmaya ve İran-Sami geleneklerini yeni bir kalıba sokmaya hâlâ devam ediyordu. Bu süreç ancak 945'ten sonra yarıkürenin büyük bölümüne yayılabilecek kıvama geldi. On altıncı yüzyilda, kısa süre sonra Garp'ta gerçekleşecek esaslı dönüşümün ilk parıltalarından tamamen bağımsız olarak, İslam dünyası –en azından bundan sonra kurulacak başlıca üç imparatorlukta– birçok açıdan öyle bir noktaya ulaştı ki Orta Dönemlerin başlarında gördüğümüz sorunlar, on sekizinci yüzyılda Ekümene'de ortaya çıkan tamamen yeni koşullar tarafından hükümsüz kılınmadan çok önce, en azından tersyüz oldu diyebiliriz. Orta Dönemler, tamanen İslambleşmiş bir yaşamın hâkim olduğu dönemin büyük kısmını kuşatan bir birlik oluşturur. Ama on üçüncü yüzyılın ortalarına kadar süren Erken Orta Dönem'in, tarihsel koşulları itibarıyla Geç Orta Dönem'den, yani Moğol istilalarının yeni siyasal kaynakları devreye sokmasından ve epeydir genişlemekte olan Çin ekonomisinin aniden çöküşünün Orta Kurak Kuşak'ın ticari refahında gerilemeye yol açmasından –veya bu durumu yansıtmasından– sonraki dönemden önemli ölçüde farklı olduğunu da kavramak gereklidir. On altıncı yüzyılda böyle büyük farklılıklar yaratacak unsurlar ancak Geç Orta Dönem'den itibaren ortaya çıkmaya başlamışlardır.

Erken Orta Dönem nispeten refah içinde geçti. Yaklaşık olarak Yüksek Halifelik Dönemi'nin sonlarında başlayan Sung hanedanı döneminden itibaren Çin ekonomisi esasen ticari bir yayılmacılıktan, sınâî yatırımlın belirli bölgelerde, özellikle de Çin'in kuzeyinde hızla çoğaldığı, güneyinde ise tarımda üretkenliğin kullanılan yeni yöntemler sayesinde katlanarak arttığı büyük bir sanayi devriminin ilk aşamalarına doğru ilerliyordu. Açılan yeni madenler sayesinde Çin'in piyasaya altın arzı da katlanmıştı. Güney Denizlerinde –yani Hint Okyanusu ve daha doğuda yer alan komşu denizlerde– ticaret de doğal olarak hem hacmi hem de niteliği itibarıyla arttı. Başka yerlerde, özellikle de soğuk ve bataklık kuzey kesimlerinde kulaklı pulluğun kullanılmaya başlan-

ması sayesinde tarımcılığın yeni yeni ağırlık kazanmaya başladığı Batı Avrupa'da, kısmen Çin'in artan altın arzına bir yanıt olarak ticaretin ve kentsel etkinliklerin tempusu da arttı. Bu koşullarda, hâlâ yarıkürenin ticaret ağının kavşağında yer alan İslam ülkelerinin ticari eğilimleri de tarımcılık eğilimleri karşısında güçlenecekti. Bu durum uzun vadede her zaman İslambleşmiş uygarlığın hâkim olduğu toprakların yararına olmadiysa da Müslümanlara kendi toplum düzenlerinin gücünü ve yayılma kabiliyetini sergileme olanağı tanıacaktı.

Tarımcıl Refahın İstikrarsızlığı

Toplumda kültürel dışavurum fırsatları, bireylerin kendilerini ifade etmelerine olanak tanıyan toplumsal kurumların çeşitlenip farklılaşmasıyla birlikte artar. Kurumlarda farklılaşma, olağan ekonomik yatırımların yanı sıra insanların kendilerine ayırabildikleri zamana –kişisel girişimlere ve ilgilere– yapılan yatırımların seviyesine de bağlıdır. Fakat yatırım seviyesinin yüksek olması demek sadece halkın karının tok, sırtının pek tutulması demek değildir. Gerçi bu da uzun vadede önemli bir etkendir fakat en az bunun kadar önemli bir başka etken de insanların kişisel ihtiyaçlarının ve ilgilerinin karşılanmasıdır. Dolayısıyla bu kişisel ihtiyaçları ve ilgileri sağlamak için gerekli olan muazzam mali desteği ve boş zamanı sağlayacak ihtiyaç fazlası üretimin var olması anlamında refah elzemdir. Başka bir deyişle refah, kültürel yaratıcılığı tek başına temin edemezse de uzun vadede onun bir ön koşuludur.

Tarımcıl toplumun öyle bir özelliği vardır ki Ekümenik durumun sağladığı refaftan ve yaratıcılık olanaklarından Müslümanların tam anlamıyla yararlanmalarını sağlayan fırsatları kısıtlamaktadır: Refahın sürdürülebilir olduğu durumlarda belirli bir kurumlaşma seviyesinin üstüne çıkılınca kurumlar ağrı istikrarsız bir hal almaktadır. Kent ile kırsal kesim arasında geçimlik ilişkisi düzeyinde bir ortaklaşam bir kez kurulduğunda –yani kentsel ürünlerin, hatta şehir yönetiminin bile müdafahesi olmadan tarım artık neredeyse işleyemez hale geldiği anda– böyle bir toplum büyük çaplı bir doğal afet veya benzeri bir olay yaşanmadıkça karmaşıklığından pek bir şey kaybetmez ama bu düzeyi aşmış her toplumda ister hayali ister maddi birçok olay bu karmaşık kurumlar ağrı arapsaçına dönürebilir. Hatta bu olaylar, toplumu –en azından yerelde– kent ile kır arasındaki ortaklaşam düzeninin asgari ekonomik seviyesine geri dönmeye dahi zorlayabilir.

Karmaşık kurumların bel bağladığı bekletiler örüntüsünü sürdürmeye hazır olmayan idarecilere sahip daha az gelişmiş bölgelerden gelen saldırlar,

Ekümen'e de Gerçekleşen Olaylar Doğrultusunda İslâm'ın Erken Orta Dönemi, MS 950-1250

	Avrupa Bölgesi	Nil ve Ceyhun Arasındaki Bölge	Uzak Doğu Bölgesi
900	900'den sonra Kuzeybatı Avrupa'da kentler büyümeye başladı; Balkık ülkeleri ve Macaristan Hristiyanlığı kabul etti.	Halep'te Şii Hamdânililer, Maveraünnehir'de Samânîler filen bağımsızlık kazandılar.	
945 960/1		Bağdað'ta Şii Biuve'hiler, 1055'e kadar 960? Geleneksel kabule göre, Seyhûn (Siriderya) nehrî boyunca yaşayan Türklerin Müslüman oldukları tarih Anadolu'da güçlÜ olan Bizanslılar Suriye'ye içlerine doğru ilerliyor Misir'da Şii Fatimîler (1117'e kadar); Kahire'nin kurulması	Çin'de Sung hanedanı; kuzeýbatıdaki ve kuzeýdeki bozkar halkları güçlerini koruyor Devlet menzili sınavları sistemi; edebî klasikler bilgisine dayanan liyakat sistemi
969		Kiev Prensi Hristiyan oldu Normanlar Güney İtalyâ'yı işgal etti	Sung hanedanı deniz ticaretini teşvik etti; pusula kullanıldı; klasik metinlerin hareketli hurufat kullanılarak basılması
989 970-1030		Gaznelî Mahmud Hindistan, Horasan ve Maveraünnehir'e ele geçirdi.	Şehirler çoðaldı ve büyüdü; tüccarların öðret arttı
1000'den sonra		Hamdânililerin çöküşü İtalya şehirleri uluslararası önem kazandı; Doğu Akdeniz ve Karadeniz ticareti kontrol altına alındılar	Samânîlerin çöküşü ve topraklarının Mahmud ve Karahanlılar arasında paylaþılması; Karahitâyîl Türkleri doğrudan siklîstiriyor. Kurtuba Halifeliði çöktü
1017/1018			Madeni paranın yanı sıra kağıt para da kullanılmaya başlandı.
1055			Sung'un Selçuklular Baðdað'a girip Baðdað'ın kuzeýindeki ve batısındaki toprakları ele geçirildiler
1060 1066	Murâbitler Marakesh şehrini kurdu Normanlar İngiltere'yi (ve 1060'da Sicilya'yı) ele geçirdi	Selçuklular Anadolu'ya girmeye başladılar Toledo Hristiyan kuvvetlerinineline geçti	(“Moðollar” ile baðlantılı olan) Hitay halkı, Liao hanedanı sıfatıyla Kuzey Çin'i yönetimi altına aldı.
1085	Aziz Mark Katedrali Venedik'te inşa edildi	Nizâî suikastçılarm (Haþhaşîler) ortaya çıktı	
1090			

1099	Haçlılar Suriye'ye girdi (1291'e kadar), Kudüs'ü aldı (1187'ye kadar)	Kuzeydoğu'dan Cırğınlar Kuzey Çin'e girdi ve Hitay'ları yerini alarak burayı yönetmeye başladı. Hitaylar ise batıya doğru ilerleyerek "Karahitay" İmparatorluğu'nu kurdu
1122		
1130	Karahitaylar Doğu Türkistan'ı yönetmeye başladı (1211'e kadar)	
1134	İslami bilimlerin koruyucusu, Sicilya kralı II. Roger'in ölümü	
1187	Selâhaddin Haçlılardan Kudüs'ü aldı ve Suriye'nin geri kalan kısmının büyük bölümünü ele geçirdi	
1190?	Harezmşahlar güçlerini artırdı; Güriler 1190'da Delhi'yi ele geçirdi	
1204	Latin Haçlılar Konstantinopolis'i ele geçirdi	
1211	Moğolbirlikleri Maveraünnehir'in kuzeydoğusunda görüldü. Karahitaylar Harezmşahlar ve bozkar göğebeleri tarafından yenilgiye uğradı	Cengiz Han, (başkent) Yanjing'i Cırğınlar aldı
1215	Magna Carta	
1220'ler	Haçlılar Kudüs'ü son kez kaybettiler	Moğollar Maveraünnehir ve Horasan'ı tahrip etti
1244	Aziz Louis (Saint Louis) Misir'da	Moğollar Bağdat'ı yağmaladı, halifeyi öldürdü
1249-50		Memlük kuvvetleri Moğol kuvvetlerini Suriye'den kovdu, Memlükler Eyyubî hükümdarlarını yerini aldı;
1258		Hülagû, Berke ile yaşadığı sorunlar nedeniyle Suriye seferine son verdi
1261		

daha fazla gelişmiş bir bölgenin düşünsel ve ekonomik yatırımlarını, dolayısıyla kurumsal karmaşıklık seviyesini –eğer bu bölge, daha az gelişmiş halklardan daha fazla gücü tartışmasız biçimde elinde bulunduracak kadar gelişmiş değilse– pekâlâ geriletebilir. Gibbon, tarımcıl Roma İmparatorluğu'nun açmazı ile kendi döneminin –aynı teknik gelişmişlik seviyesinde olunmadıkça fethedilemeyecek– Garp dünyasını karşılaştırırken bunu vurguluyordu. Ayrica Gibbon'a göre iç baskilar da bu karmaşıklık düzeyini geriletebilirdi. Manevi, toplumsal veya siyasal istikrarsızlıklar, yönetici bir seçkinler topluluğunu ve onun ayıralıklı kültürünü birkaç şekilde felce uğratabilirdi: Örneğin daha az imtiyazlı kesim bu istikrarsızlıklardan huzursuzluk duyabilirdi. Bu huzursuzluk toplumsal ve manevi hayatı halkın genelinin seviyesine çekmeye yönelik bir dürtüde ya da aleni bir ayaklanmada ifade bulabileceği gibi, bizzat yönetici seçkinler arasında bir felce ve akabinde siyasi çöküşe veya askeri çatışmalara yol açabilirdi. Bunun sonucunda da iktidarın askerlerin elinde toplandığı, kıyılarında ise anarşinin hüküm sürdüğü, iki ucun da kurumlar arası hassas dengeleri gözetmeye yanaşmadığı bir devlet ve despotik bir yönetim ortaya çıkabilirdi.

Karmaşık kurumlar çoğu durumda fetihlere ve daha ciddi iç gerilimlere rağmen varlıklarını sürdürübillerdi. Üstelik savaşların yol açtığı yıkımlar ya da kötü yönetimlerin verdiği hasarlar da çok uzun bir süre boyunca sürekli tekrarlanmadıkları takdirde telafi edilebilirlerdi. Fakat uzun vadede böyle bir esnekliği ancak toplumda yüksek bir refah düzeyi sağlayabilir, bu refahsa varlığını sürdürmek zorunda olmayan, her an ortadan kalkabilecek birçok olumlu koşulun sağladığı bir dengeye bağlı olurdu. Çok fazla siyasal başarısızlık, sıradan siyasi başarısızlıkları telafi etmek için kullanılagelen kaynaklara bile giderilmesi imkânsız zararlar verebilirdi. Bu dengenin bir şekilde bozulması toplumun karmaşıklık seviyesini düşürebilir veya zaman zaman –en azından yerel şartlarda– tarımcıl toplumların ulaşabileceği ekonomik karmaşıklığın asgari seviyelere kadar gerilemesine bile neden olabilirdi.

İslam dünyasında Orta Dönemler dâhilinde bazı dönemlerde ve bölgelerde tarımcıl refahın bu istikrarsızlığı kendini bir ölçüde hissettirdi. İslam dünyasının büyük bölümünde refah özellikle Orta Dönemlerin sonrasında genel olarak geriledi ve kurumların daha da karmaşıklaşmasını muhtemelen engelledi. Hatta bazı durumlarda gerileme dahi söz konusu oldu. Orta Dönemler boyunca genel bir gerilemenin gerçekleştiği yönünde tarihçiler arasında hâkim olan görüş ise muhtemelen hatalı bir izlenimden kaynaklanmaktadır. O sıralar tam olarak neler olup bittiğini açıklayamayacak kadar az veriye sahibiz. Ne olursa olsun, Müslüman ülkelerin çoğunda, Orta Dönemlerin ilk kısmında Batı Avrupa'da ve Çin'de gerçekleşmiş ekonomik genişlemeyle ki-

yaslanabilecek herhangi bir ekonomik genişleme belli ki olmadı. Bu durum, bizi iki sorunla yüzleşmek zorunda bırakmaktadır. Birincisi, aslı nitelikli bir siyasi sorunu yanıtlamamız gerekiyor: İçerden parçalanma tehdidi nasıl bertaraf edilebilirdi? İkincisi, yarıkürede gerçekleşen ekonomik etkinliklerin sonuçlarını öğrenmek istiyorsak genel olarak yüksek yatırım düzeyi ve kurumsal farklılaşma görmeyi beklemekten ziyade Orta Kurak Kuşak'ta hangi toplumsal yönelimlerin teşvik edildiğini soruşturmanız gerekiyor.

Bu gibi soruları her adımda tekrar sormak gerekiyorsa da ekonomik istikrarsızlık ile genel ekonomik çöküşün aynı anlama gelmediğini akılda çıkarılamak gerekiyor. Refahta belgelenebilen gerilemenin çoğunlukla genel olmaktan ziyade yerel olduğunu görüyoruz. Dahası, herhangi bir ekonomik gerilemenin kültürel etkinlik ve kurumsal karmaşıklık üzerindeki etkisi geçici de olabilir; yeni ve daha temel kaynaklar düzeyinde istikrar sağlanması bu düzeyde refahın kültürel etkinlik lehine yine çok sağlam bir zemin oluşturması mümkün olur. İslam dünyasında bu dönemde en azından bazı alanlarda yüksek ve etkili bir refah düzeyine sık sık ulaştığını kabul etmek gerekiyor. Bu bakımdan söz konusu dönemde İslam dünyasında tarımcı toplumların izin verdiği asgari ekonomik seviyeye neredeyse hiçbir zaman tamamen geri dönülmeli, hatta en başarısız dönemlerde ve bölgelerde bile belirli bir düzeyde de olsa ekonomik gelişme gerçekleşti. Bu sırada İslam dünyasının birçok parçasında Orta Dönemlerin bazı kısımları, bazen niceliksel olarak bir zamanlar olduğundan daha dar bir temelde de olsa, aslında oldukça refah içinde geçti. Bu refah, muhtemelen, en azından Modern Teknik Çağ'dan önce Ekümene'nin çoğu dönemindeki ve çoğu bölgesindeki kadar yüksek bir yaratıcılık düzeyine yol açtı.

Kültür Birliği

Orta Dönemlerin yeni toplumu MS 950 ile 1100 yılları arasında şekillendi. Başka bir deyişle klasik Abbasî kalıplarının bu yıkılma dönemi Orta Dönemler için bir kurumsal yaratıcılık zamanı oldu. On ikinci yüzyılın başlarında yeni düzenin başlıca temelleri artık atılmıştı: 1100 ve 1250 yılları arasındaysa bu düzen olgunlaşmış ve ona en özgü eylem alanlarında zirvesine ulaştı.

Bu toplum deyim yerindeyse çoklukta birliğin bir örneğiydi. Halifelik iktidarı zayıflayıp Darüllâslam hızla büyündükçe Bağdat İslamişmiş kültürün ağırlık merkezi olmaktan çıktı. Aslina bakılırsa o dönemde hiçbir şehir tek başına İslamişmiş kültürün merkezi olamazdı. İslam işte böyle bir dönemde yarıküreye yayılmaya başladı: Hindistan'da ve Avrupa'da, Güney Denizlerinin kıyıları boyunca ve ayrıca kuzeyin bozkırlarında da yayıldı. Bu durum, Müslümanların yaşadıkları bölgelere göre kayda değer farklılıklar sergilemelerine de neden olacaktı. Hatta her bölge kendine has, yerel bir İslami düşünce geleneği, İslami sanat biçimini bile geliştirecekti. Uzak batıda İspanya ve Mağ-

rip, Mağrip'in hinterlandından gelen Berberî kabilelerinden çıkan hanedanlar tarafından zaman zaman birleştirildi. Bu ülkelerin ortak bir tarihi vardı, Girnata'daki Elhamra Sarayı'ndan bildiğimiz sanatı geliştirdiler; İbn Tüfeyl ile İbn Rüsd gibi düşünürler kendi felsefe okullarını kurdular. Diğer doğu Arap ülkeleriyle birlikte Mısır ve Suriye, çoğunlukla Kahire'deki görkemli saraylar tarafından birleştirildiler; sonunda bunlar –on üçüncü yüzyılın ortalarında– Irak topraklarının Moğol fetihleri sonucu yakılıp yıkışından sonra özellikle Arapça edebiyatın merkezi haline geldiler. İran ülkeleri başlıca kültür aracı olarak Farsçayı geliştirdiler, örneğin muhteşem şiir sanatlarının üslubunda ve içerisinde Yüksek Halifelik Dönemi'nin tesis ettiği ölçütlerden önemli ölçüde uzaklaştılar. MS 1000 yılından kısa bir süre sonra İslamileşmiş kültürü benimseyen Hindistan'daki Müslümanlar Farsçayı da kullandılar ama bir yandan da kendi idari, dinsel ve toplumsal kast geleneklerini geliştirip kendi hac ve edebiyat merkezlerini oluşturduklar. Avrasya bozkırlarına yayılmış Müslümanlar da tipki Hint Okyanusu etrafına yayılmış güneyli Müslümanlar gibi neredeyse tamamen kendilerine özgü bir dünya yarattılar.

Bütün bunlara rağmen, İslamileşmiş uygarlığın birbirinden tamamen ayrı çok sayıda kültüre bölündüğü de söylenemez. Bu uygarlık, toplumun herhangi bir parçasının üyelerinin başka herhangi bir yerde toplumun üyesi olarak kabul edilmesini sağlayarak fikirlerin ve âdetlerin her yerde dolaşımını temin eden, İslam uygarlığına özgü, ortak bir toplumsal örtüyü sayesinde bir arada tutuldu. Müslümanlar kendilerini daima tüm Darüllislam'ın yurttaşları bildiler. Çeşitli sanatların ve bilimlerin temsilcileri, cömert bir hükümdar tarafından ülkesine davet edildiklerinde ya da zalim bir hükümdardan baskı gördüklerinde bir Müslüman ülkeden diğerine serbestçe seyahat edebildiler; Darüllislam'ın herhangi bir yerinde itibar gören birinin diğer yerlerinde de kısa sürede tanınması ve itibar görmesi olanaklıydı. Dolayısıyla yerel kültürel eğitimler, bütün Müslümanları kapsayan genel bir ortama özgü olaylar ve fikirler tarafından sürekli sınırlandı ve koşullandı. İslam dünyasının bir ucundan diğerine, karşılıklı etkileşim içinde gelişmiş, bağlılı geleneklerin oluşturduğu tek bir bütün var olageldi. Sadece bu bakımından İslam'a özgü olan kültürel diyalog değil, Arap dili sayesinde üzerine yeniden odaklanılan diyalogların çoğu, birden fazla dilin kullanılmaya başladığı ve Arapça kullanımının, İslam dünyasının büyük kısmında özel bilimsel amaçlarla sınırlandığı dönemlerde bile etkili olmayı sürdürdü.

Fakat Orta Dönemlerin genişleyen İslam dünyasının birliği, Yüksek Halifelik Dönemi'nde İslam dünyasının büyük kısmında var olan kültürün birçok boyutunu korumayı başaramadı. Bir bütün olarak İslamileşmiş toplum, başlangıçta Nil ile Ceyhun arasında uzanan bölgede yaşayan İran-Sami toplumlarının, köy ve kasaba yaşamının gündelik kültürel kalıpları üzerine bina edilmiş yeni bir evresinden ibaretti. Buna karşın İslamileşmiş edebi ve diğer yük-

sek kültürel geleneklerde, bölgedeki çoğu gündelik yaşam geleneğinde karşımıza çıkan kopuştan daha büyük bir kopuşa rastlıyoruz. Yine de İslamileşmiş geleneklerin devamını teşkil ettikleri İran-Sami yüksek kültür gelenekleri daima daha mütevazı, yerel gündelik alışkanlıklardan beslenmişlerdi. Ne zaman ki İslam dünyası Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölgenin ötesine yayıldı, işte o zaman kültürel kopuş da daha bütüncül bir hale geldi. Yeni Müslüman bölgelerin gündelik kültürü, asıl İran-Sami ülkelerinin gündelik kültürü ile gitgide daha az ortak özellik taşırlı hale geldi. Sadece dil, mutfaf veya konut inşası gibi ev hayatı kalıpları değil, aynı zamanda tarım teknikleri gibi kurucu unsurlar, hatta idari ve hukuksal pratikler de farklılaştı.

Demek ki İslam dünyası boyunca aktarılan unsur İran-Sami toplumsal kompleksinin tamamı değildi, İslamileşmiş İran-Sami yüksek kültürle gelenekleri idi. Başka bir deyişle bu geleneklerin aktarılmasını sağlayan ve İslamileşmiş kültüre gerçekten mensup her insandan en az birini rahatça konuşması beklenen başlıca iki dilin adıyla "Fars-Arap" gelenekleri diye anılan geleneklerdi. Halkların bu kadar çok bölgede dâhil olduğu kozmopolit birlik, gündelik kültürden bağımsız olarak, Fars-Arap yüksek kültürü seviyesinde korundu; bu kültürün ölçütleri gündelik yaşam kültürünü etkileyip gittikçe daha fazla değişikliğe uğrattı ama bu kültür esasen kendi bulunduğu bölgeye göre Hindistan'a, Avrupa'ya, güneye veya kuzeye özgü kaldı.

Doğrusu, Nil ile Ceyhun arasında bile yerel kültürel kalıplar büyük ölçüde değişmişti ve İslamişmiş uygarlığın birliği yerel, gündelik hayatı sadece sınırlı bir nüfusa sahip olmuştu. Hatta o kadar ki Arabistan'ın örf ve âdet hukuku bile kitaplarda yer alan Şeriat hukukuna yarıkürenin en ücra köşesindeki başka bir İslam toplumunda geçerli olan örf ve âdet hukukunun uzak olduğu kadar uzaktı. Yine de İran-Sami çekirdek bölgesi daha geniş çaplı İslam dünyası içinde ayırsız niteliğini korumaya devam etti. Yerel koşullar ve kalıplarla özgün bir ilişkisi olması nedeniyle İslamişmiş toplumun ve İslamişmiş yüksek kültürünün burada, Fars-Arap geleneğinin özellikle geçmişin yüksek kültüründen keskin bir kopuşu ifade ettiği ve bu kültürlerin gündelik düzeyleriyle kalıtsal bağlantısının çok az olduğu bölgelerdekine kıyasla derin yerel kökleri vardı. Bu merkezi bölgeyi "Eski İslam toprakları" diye adlandırabiliriz, gerçi asıl mesele burada İslam'ın önceliği değil, daha önceki geleneklerle devamlılığı sağlamasıdır. Mağrip'te de İslam Nil ile Ceyhun arasında olduğu kadar eskiydi; fakat İslamişmiş kültür orada onu önceleyen Latin kültüründe kendine pek yer bulamamıştı, dolayısıyla Mağrip onun çekirdek bölgesinin bir parçası sayılamaz. Orta Dönemler boyunca Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölgede yer alan ülkeler İslam dünyasında genel kabul görmüş bir kültürel üstünlük taşırlılar. Merkezden daha uzaktaki bölgelerden gelen Müslümanlar bu ülkelerde ve eyaletlerde eğitim görmüş olmaktan gurur duyarlardı. Hepsinden önemlisi, bu ülkelerden gelen göçmenler, anadili en azın-

dan Farsça veya Arapçanın bir lehçesi olanlar, başka yerlerde epey itibar görürlerdi. Çekirdek bölgenin toplumsal kalıpları ve kültürel açılımları her zaman sıkı sıkıya takip edilmeler bile belirli bir saygınlığa sahiplerdi.

Öyleyse İslambleşmiş kültürü en güzel şekilde yansitan Orta Dönemler çok etkili iki kültürel sınırlamaya tabi olmuştur: Birincisi, muazzam bir refaha sahip olmasına rağmen İslambleşmiş yüksek kültür sık sık ekonomik ve toplumsal yatırımların asgari tarımcıl seviyelere gerileme tehdidiyle karşı karşıya kalmıştır. İkincisi, İslam dünyasının Nil'den Ceyhun'a kadar uzanan bölgenin dışında kalan ve gittikçe genişleyen topraklarında İslambleşmiş yüksek kültür her zaman bir yabancılık havası taşımıştır. Bu iki olgu, temelde başka sorunların yattığını göstermektedir. Bu sorunlar Orta Dönemleri ele alan bir araştırmacıya belki en önemli tarihsel sorunlar gibi görünmeyebilirler ama her araştırmacı bu sorunlarla öyle ya da böyle yüzleşmek zorunda kalacaktır: Uygarlıklarda böyle zayıflıklar neden ortaya çıkmak zorundadır? Öte yandan, bütün bunlara rağmen, İslam'ın ve İslam uygarlığının bu dönemlerde -zengin bir yaratıcı kültürün bütün doğu yarıküreye İslam adıyla yayıldığı zamanlarda sahip olduğu muazzam kültürel görkemi, gücü ve yayılmacılığı nasıl mümkün olmuştur?

Dizin

- Abaka, İlhanlı hükümdarı, 478
Abbâdî hanedanı, 43
Abbâdîler, 41
Abbasî hanedanı, 11, 17, 28, 32, 35, 39, 67, 70, 73, 88, 154, 193, 314, 319, 332, 435, 463, 471, 484, 489, 522, 523, 534, 582, 606
abdal, gizli sufi veli, 268
Abdullah b. Sebe, 522
Abdülkâdir Geylânî, 26, 244, 254, 262, 267, 533
Abdükerim Cîlî, 534
Abdülmelik, Mervani halifesi, 22
Abdülmü'min, 315
Adudüddevle (Fena Hüsrev), Büveyhi hükümdar, 24, 47
Afrika Boynuzu, 627
afyon, 655
Aglebîler, 33
Ağa Han, 39
ahdâs, 153
ahi, 151, 494, 669
Ahmed b. Hanbel, 670
Ahmed Celâyir, 502
aile hukuku, 148
Ak Ordu, 475, 495, 651
Akdeniz ticareti, 92, 657, 661
Akkoyunlular, 567
Alaaddin Hilci, 487, 488
Alparslan, Selçuklu sultani, 26, 30, 56, 57, 58, 209, 304
Altın Ordu, 304, 437, 438, 439, 475, 478, 480, 482, 484, 495, 502, 544, 651, 653
Anadolu, 14, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 56, 87, 93, 106, 111, 128, 286, 302, 303, 304, 308, 310, 317, 318, 319, 320, 321, 325, 339, 357, 387, 455, 456, 457, 458, 459, 475, 484, 485, 490, 491, 493, 494, 495, 497, 503, 531, 573, 574, 575, 576, 624, 644, 645, 647, 669
Ankara, 2, 439, 494, 495, 496, 503, 646
Annam, 387
Antakya, 24, 93
Antere, pagan Arap şair, 185, 186
arabesk, 401, 485, 586, 587, 609
Arabiyat, 433
Aral Gölü, 54, 318, 478
Aramca, 42
Arapça, 18, 42, 68, 112, 151, 183, 186, 189, 190, 192, 193, 195, 196, 200, 224, 226, 262, 311, 319, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 357, 358, 360, 371, 372, 423, 424, 425, 426, 481, 485, 510, 511, 512, 539, 540, 546, 556, 558, 560, 561, 587, 633, 637, 647, 669, 671, 672
Araplar, 88, 103, 149, 190, 344, 424, 449, 450, 519, 520, 561, 606, 632
arazi hibesi, bkz. ikta, 63
ârif, ("bilen" veya "gnostik"), 528
Aristoteles, 177, 194, 203, 205, 211, 266, 275, 276, 302, 371, 377, 548
Arnold, Matthew, 188
asabiye, 554
askeri himaye devlet(ler)i, 468, 470, 472, 494, 550, 644, 648
astroloji, 231, 364, 530

- 291, 302, 347, 364, 385, 389, 426, 459, 533, 535, 537, 540, 542, 544, 548, 571, 574
- İbnü'l-Esîr, 327, 347, 358, 359, 360
- İbnü'l-Fârid, 262, 347, 357
- İbnü'l-Hatib, 552
- İbnü'l-Heysem, 24, 28, 199, 201, 540, 548
- İbnü'l-Şâtr, 540, 549
- İbrahim b. Edhem, 293
- İbrahimî gelenekler, 284, 372
- icazet*, 513, 671
- icma ilkesi, 260, 517, 519, 522, 525
- içtihat, 147, 148, 471, 524, 525, 543, 671, 672, 673
- içtihat kapıları, 471
- İdris (Enoş), 280
- ihtida, 531, 614, 619, 620, 621, 623, 642, 643
- İhvân-ı Safâ*, 29, 201, 202, 203, 206
- İhyâ'u Ulûmi'd-Dîn* (Din Bilimlerinin Canlandırılışı), 224
- ikonoklazm (ikonakırıcılık), 578
- iktâ sistemi, 47, 62, 63, 64, 65, 66, 74, 79, 118, 119, 121, 122, 123, 124, 149, 162, 182, 305, 404, 671
- İlahi Komedyâ, 290
- İlhanlı hanedanı, 438, 476, 478, 480, 481, 482, 498
- ilim, 62, 230, 240, 257, 268, 270, 375, 507, 539, 569, 671
- imamlık, 37, 73
- imamlık, imamet, 672
- imamzâdeler, 523
- İngiltere, 14, 313, 437, 481
- insan-ı kâmil anlayışı, tasavvuf, 267, 272, 282, 284, 534
- İran-Sami
(kültürü | gelenekleri | dinleri), 12, 18, 19, 39, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 95, 97, 100, 105, 161, 168, 197, 237, 239, 244, 263, 264, 267, 322, 325, 357, 385, 386, 387, 394, 396, 449, 519, 578, 579, 580, 625, 627, 656
- İravadi vadisi, 630
- İrtiş havzası, 475, 495, 613
- İsfahan, İran, 30, 45, 73, 74, 76, 306, 502, 570, 654
- İskenderiye, Mısır, 32
- İsmailîler, 34, 35, 39, 51, 73, 74, 75, 76, 77, 151, 155, 214, 218, 219, 220, 223, 226, 306, 328, 339, 376, 377, 483, 560, 670, 673
- isnat, 193, 221, 252, 414, 508, 554
- isnat belgeleme, 193
- istihâsân, "en iyi hüküm" ilkesi, 541
- istislâh, Maliki kıyas ilkesi, 541
- Îşâ, 362
- İsrâkî feylesoflar okulu, 262, 278, 367
- Japonya, 339, 387, 437, 625
- Kabala, Yahudi mistik hareketi, 238
- Kâbe, 520
- Kâbil, 321
- Kâbil Nehri, 321
- Kâbûsnâme, 189
- kadercilik, 175, 176
- kahve, 655
- kahvehaneler, 655
- Kaim, el-, Abbasî halifesi, 29, 55
- Kalâvûn, Memlük sultانı, 456, 457, 484, 485
- kalenderler, gezgin dilenciler, 328
- Kalimantan, 631
- Kalkaşandî, el-, 539, 540
- Kalkedon Kilisesi, 319
- Kambay, Gucerat, 629, 638
- Kamboçya, 630
- Kansu, 650
- karunlar (hanedanlık yasaları), 648
- Kara Ölüm (veba salgını), 434
- Kara Taş (Hacerü'l Esved), 520
- Karahitaylar, 300
- Karakoyunlular, 566, 567
- Karakurum, Moğol başkenti, 303, 388
- Karluk Türkleri, 29, 45, 51, 55, 59, 300, 461
- Karmatîler, 34, 49
- kaside (basit uykaklı uzun şiir), 186, 344, 347, 349, 562
- Katalan şehirleri, 551

- kâtip, 61, 142, 184, 224, 367, 539
Kays Adası, 154
kayseriye (bedesten), 91
Kazvin, 73, 570
kelâm, 43, 47, 50, 62, 80, 207, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 216, 217, 219, 221, 226, 240, 248, 262, 272, 280, 370, 373, 375, 401, 507, 508, 526, 539, 544, 554, 671
Kemaleddin Farsî, 540, 548
kenevir, 655
Keralam, (Kerala) Hindistan, 163, 624, 625, 626
keramet (evliyanın sergilediği olağanüstü hal), 244, 255, 286, 356, 358, 362, 526, 529
Kerrâmîler, 50, 60
Keşmir, 559, 572
Keykâvûs, İran kralı, 187, 188, 189
kible, 36, 607, 609
Kıpçaklar, 304, 484, 496
Kırım Hanlığı, 651
Kiyamet Günü, 361, 518, 521, 522, 524, 532, 610
Kızıldeniz, 32, 33, 36, 48, 93, 310, 484, 625
Kilikya, 484, 485
kimya, 50, 193, 232, 365, 592
Kindî (Ebu Yusuf Yakub), el-, 372
Kirmânî (Hamidüddin), el-, 49
Komor Adaları, 626
Konevî, Sufi ustası, 548
Konstantinopolis (İstanbul), 15, 33, 321, 378, 386, 437, 439, 459, 475, 491, 492, 494, 496, 497, 573, 645, 646, 647, 648, 649
Konya (Iconium), 286, 287, 321, 490, 491, 494, 645, 648
kozmopolitlik, 89, 90, 97, 622
Kubbetü's-Sahrâ, 521
Kubilay, Moğol lideri, 339, 340, 437, 478
Kudüs, 15, 27, 30, 176, 213, 221, 239, 303, 310, 312, 313, 321, 404, 521
Kûfe, 49, 181
Kuhistan, İran, 73, 76, 154, 300, 306, 333, 339
Kummî (İbn Babaveyh el-Şeyh el-Sadûk) el-, Şii hadis derleyici, 48
Kureyş, 466
Kurt hanedanı, Herat, 482
kurultay (Moğol meclisi), 481
Kuşeyrî, el-, 26, 256, 262, 270, 533
kutb, 266, 544, 569, 571
Kutb Minâr, 605
Kuvvetü'l-İslâm Camisi, 604
Kübreviye, Sufi tarikatı, 262, 534, 571
Küçük Gaybet, 48
Kündürî, el-, Selçuklu veziri, 55, 56, 57, 209
Kurdistan, 306, 307, 561, 571
Kürtler, 463, 575
Lahor, 54, 215, 323, 664
Lamaist Tibet, 614
Lemtûna Berberi kabilesi, 314, 557, 638
Levant, 313
Levant şehirleri, 551
Leyla ile Mecnun, 352
Liège, 413
lîvân, 607
loncalar, 139, 146, 156, 259, 332
Lull, Raymond, 426
Luristan, 307
Lübnan, 63, 76
Lüzümîyat, 196
Maarrî (Ebu'l-Ala), el-, 25, 29, 195, 196
Madagaskar, 628
Mağrip, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 37, 40, 44, 49, 92, 104, 112, 113, 302, 303, 304, 308, 314, 315, 317, 342, 352, 367, 371, 375, 435, 451, 455, 456, 457, 458, 459, 532, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 557, 579, 608, 634, 637, 638, 644, 664, 666, 667, 673
makâmat, 190
Malabar, Hindistan, 318
Malay Yarımadası, 626, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 638
Malazgirt Ovası, 57

- Malezya, 24, 25, 26, 27, 302, 303, 304, 318, 385, 456, 457, 458, 459, 536, 613, 614, 624, 625, 626, 628, 629, 632, 633, 634, 656
- Mâlik b. Enes, Sünni fıkıhçı, 40, 671
- Mâlikîler, 517, 541
- Malva, Hindistan, 487
- Maniciler, 227, 243
- Mansur, el-, Abbasi halifesı, 11, 24, 40, 132
- Marakesh, 14, 26, 29, 314
- marifet*, 257, 669
- maslahat*, 541, 542, 551
- Massignon, Louis, 156, 281, 285, 544
- matbaa, 385
- Mâtürîdî, 62, 208
- Mâtürîdîler, 518
- Mâverdî, el-, 70, 328
- Mazdacılık, Mazdacılar, 117, 275, 277, 353
- Medine, 33, 61, 70, 130, 209, 216, 221, 227, 520, 521, 615, 654
- medrese, 38, 60, 61, 62, 183, 245, 608, 672
- Mehdi, ("kılavuz"), 29, 73, 490, 515, 524, 525, 571, 573, 575
- Mehmed II, Osmanlı sultani (fatih), 459, 573, 645, 646, 647, 648, 649
- Mekke, 33, 103, 130, 179, 191, 194, 209, 244, 279, 306, 358, 393, 519, 520, 521, 551, 572, 583, 602, 615, 618, 634, 654, 670
- Mekong vadisi, 630
- mektep, 511, 512, 671
- Melikşah, Selçuklu sultani, 26, 30, 57, 58, 59, 66, 67, 73, 189, 197, 304, 418
- Memlûkler, 15, 304, 323, 437, 458, 483, 485, 503, 606, 610
- Memun, el-, Abbasi halifesı, 11, 22, 136, 526
- Merâga, Azerbaycan, 475, 476, 547, 548, 559
- Merînî hanedanı, Mağrip, 304, 317, 457, 459, 550
- Merkaba, Yahudi mistik hareketi, 238
- Mervanîler, 61, 62, 130, 221, 407, 542
- Meryem, 362
- Mesmûde, Berberi kabile blogu, 315
- Mesnevî*, 286, 287, 288, 290, 291, 292, 345, 347, 362
- Mesnevî-i Ma'nevî* (Derin Anlamlar Şiiri), 286
- Mesud, Gaznevi sultani, 52, 54, 55, 139
- Meşhed, 145
- meşrulaştırma, 80, 83, 115, 398, 400, 407, 417, 470
- Mevâlî, 130
- mevlid, 179
- mezhep, 48, 147, 148, 314, 517, 518, 523, 544, 632, 671, 672
- mihrap (camilerde kibleyi gösteren girinti), 380
- mikrokozmik dönüş miti, 261
- Minyatür sanatı, 589
- Mişkâtü'l-Envâr* (Nurlar Âlemi), 223
- Moğol fetihleri, 18, 197, 308, 343, 466, 476, 478
- Moğol hukuku, 500
- Moğolistan, 303, 339, 461, 475, 476, 478, 614, 650
- Moğollar, 14, 15, 85, 303, 325, 333, 334, 335, 336, 339, 340, 379, 385, 389, 432, 434, 449, 450, 454, 455, 468, 470, 473, 476, 480, 481, 482, 487, 585, 593, 604, 607, 650
- Molukka (Maluku) adaları, 631
- Mu'izz, el-, Fatimi halifesı, 33, 35, 132
- Muaviye, Emevi halifesı, 295, 296, 297, 522
- Muhammed Harezmşah, 303, 335
- Muhammed Tapar, Selçuklu sultani, 67, 74, 76, 304, 306
- Muhammed Tuğluk, 457, 487, 488, 489, 490, 642
- muhtesip (pazar denetçisi), 224, 416
- Muktedir, el-, Abbasi halifesı, 11, 40, 125
- Multan, 323
- Murâbitlar, 14, 26, 29, 43, 314, 316, 367, 532, 638

- Murad I, Osmanlı sultani, 457, 496
Murad II, Osmanlı sultani, 459, 497,
645
musalla, 140
Müstensir, el-, Fatimi halifesi, 26, 28,
38, 39, 73, 332
Musul, Irak, 28, 302, 307, 311, 359
Muşa'şa tarikati, 575
Mutezillîler, 210, 211, 358
Muzafferîler, 482
mûceddid, 223
müftü (Şeriat uzmanı), 268, 408
mülük el-tavaif, “hizip kralları, 40
mürit (tasavvuf öğrencisi), 184, 231,
240, 247, 248, 249, 252, 254, 259, 261,
267, 290, 672, 673
mütékellim (kelamci), 201, 347, 367, 375,
376, 540
Mütenebbî, el-, 24, 28, 196, 201, 360
Mûtevekkil, el-, Abbasi halifesi, 22, 620
Mzab, 637
Nakşibendi tarikatı, 571
namaz, 140, 172, 204, 251, 297, 378, 393,
403, 510, 521, 548, 581, 607, 617, 672
Nâsır, el-, Abbasi halifesi, 28, 71, 262,
303, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332,
333, 347, 358, 376, 457, 485, 526, 574
Nasîrûddin Çerâğ-ı Dehlevî, Sufi
üstadi, 489
Necef, Irak, 513
Necmeddin Kübra, 262, 279
Nehc’ül-Belaga, 49, 50
Nesefî, el-, 540, 544
Nesimî, şair, 572, 573
Nevâî (Mir Ali Şir Nevâî), 541, 567, 647
Nevruz, 178
Nijer Sudanı, 636, 640
Nikopolis (Niğbolu), 495
Nil ile Ceyhun arasında kalan..., 100,
130
Nil’den Ceyhun’a kadar uzanan..., 11,
19, 20, 22, 40, 66, 79, 82, 88, 89, 105,
106, 112, 128, 130, 163, 164, 165, 185,
248, 262, 315, 319, 384, 385, 406, 451,
463, 469, 593, 601, 614, 632, 640
Nimetullah, Şah, Sufi veli, 572
Nişabur, 139, 209, 483
Nizâmîeddin Evlîyâ, 243, 267, 456, 489,
490, 540
Nizamiye Medresesi, 26, 30, 61, 213,
223
Nizamülmülk, Selçuklu veziri, 26, 30,
57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66,
123, 189, 209, 213, 224, 225, 229, 300,
302, 347, 361, 664
Nizâr, 73
Nizârî İsmaililer, 14, 72, 74, 76, 77, 154,
155, 217, 219, 258, 306, 327, 339, 350,
376, 540, 560, 664, 670
Norveç, 389
Nubyâ, 484
Nuh peygamber, 519
Nurbahş, Sufi ustası, 571, 572
Nurbâhiyye tarikatı, 571
Nûşîrevân, Hüsrev, Sasani imparatoru,
519, 520
nübüvvet, 257, 520
Oğuz boyları, 30, 54, 67, 104, 300, 301,
307, 349, 464, 467, 468, 561, 648
optik, 199, 540
Orta İslamlı Dönemler, 81, 83, 87, 93,
105, 106, 111, 232, 236, 238, 434, 436,
450, 545, 640, 654
Orta Kurak Kuşak, 12, 17, 79, 81, 83, 84,
87, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 98, 99,
112, 124, 128, 154, 164, 166, 306, 450,
455, 468, 474, 624, 636
Ortodoks [Rum] Kilisesi, 647
Osmanlı Devleti, 69, 492, 493, 644, 646,
647, 648, 649
Osmanlı İmparatorluğu, 287, 415, 492,
496, 608, 660, 672
Ögeday, 335, 339, 340
Ömer Hayyam, 27, 198, 345, 347, 354
Ömer, b. el-Hattab, halife, 294
Özbekler, 651, 653
pazaryönelimlilik, 89
Pehlevîce, 42, 183, 186, 343, 344
Pencap, 96
Pendnâme (Nasihatler Kitabı), 355

- Perviz, Hüsrev, Sasani imparatoru, 351
 Peştu dili, 95
 Ping vadisi, 630
 pir (Sufi üstadi), 135, 137, 138, 142, 235, 240, 243, 244, 247, 252, 254, 258, 267, 268, 286, 287, 289, 290, 293, 294, 329, 356, 401, 416, 528, 529, 533, 534, 570, 576, 620, 672
 Pisalılar, 484
 Platon, 206, 275, 276
 Plotinos, 205
 Portekiz, 550, 640, 661
 Psellus, Michael, 385
 Pythagoras, 275
 Râjpútlar, 397, 486
 Ramanuja, 385
 Ramazan orucu, 178
 Raziye, İltutmuş'un kızı, 323
 Reşid, Harun, el-, Abbasî halifesi, 11, 361, 403
ribât (cihat karakolu), 314
 Richard, İngiltere kralı, 313
 Roma İmparatorluğu, 16, 130, 156, 310, 443
 Rönesans, 156, 420, 433, 446, 588, 590, 593, 596, 657, 658, 659, 660
rubaiyat, 262, 288
Rubaiyat of Omar Khayyam (Ömer Hayyam'ın Rubaileri), 345
 Rûdakî, şair, 360
 Rûmî, Celaleddin (Mevlana), 136, 172, 251, 262, 267, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 321, 345, 347, 351, 354, 357, 362, 456, 528, 665
 Russell, Bertrand, 545
 Safevîler, 576
 Safeviye tarikati, 575
 Sâhib b. Abbâd, es-, 192, 194
 Sahra bölgesi, 92, 96, 314, 318, 460, 636, 637, 640, 660
 Salgûrî hanedanı, 307
 sâlik (mistik hakikati arayan Sufi), 234, 535
 Samânîler, 24, 25, 29, 31, 45, 51, 52, 145, 200, 343, 347, 360, 463
 Samarra, 330
 Sanskritçe, 200
 Sasânîler, 26, 32, 52, 57, 66, 82, 108, 151, 152, 185, 193, 351, 352, 378, 440, 453, 519, 578, 587
 Sebük Tegin, Gazneli, 29, 30, 51, 52
 Sebzevar, Horasan, 483
 seci (Arapça uyaklı düzeyayı), 190
 Seferîler, 154
 Selâhaddin Eyyubi, 15, 39, 71, 278, 303, 312, 313, 327, 331, 332, 358, 483
 Selçuklular, 14, 26, 28, 30, 31, 39, 54, 55, 56, 59, 65, 70, 71, 76, 300, 301, 304, 306, 307, 327, 401, 455, 463, 666
 sema (Sufi müzik dinletisi), 530
 sema eden dervişler, bkz. Mevleviye, 251
 Semerkant, 29, 31, 300, 439, 459, 495, 496, 501, 503, 541, 544, 566, 572, 603, 604, 607
 Sencer, Selçuklu sultani, 31, 67, 300, 301, 302, 306, 307, 349
 Senegal Nehri, 314
 Septe, Mağrip, 550
 Serbedârlar, 458, 483, 502
 Sevad, 22, 44, 57, 93, 105, 327, 453
 Sevilla, İspanya, 41, 43, 317
seyfî, 472
seyit, 244, 522, 669, 672
 Sibir (Esker) hanlığı, 651
 Sibiryâ, 651
 Sicilya, 14, 15, 28, 34, 37, 39, 168, 309, 315, 317, 318, 334, 347, 387, 389, 421, 423, 424
 Sicistânî, Ebu Süleyman es-, 194, 202
silsile, 252, 254, 257, 258
 Simnân, Kuzey İran, 534
 Simnânî, Alaüddevle, 534, 535, 536, 537, 540, 571, 574
 Simurg, 355
 Sind, 34, 44, 96, 321, 322, 632, 644
 sipahiler, 493
 Sirenayka, 484
 Sistan, 154, 502
 Sivas, Anadolu, 497, 503

- Şii yüzyıl, 182
 Şiiler, 669, 671, 673
 Şîilik, 673
 Shiraz, 29, 45, 195, 279, 307, 355, 502,
 562, 572, 595, 610
 Shirazî (Kudbeddin), 540, 548
ṣuhûd, 535, 571
 Şuhûdîler, 535
 Taberî, (İbn Cerir) el-, 193, 347, 358,
 359, 363, 556, 557
 Taberistan, 189
 tahallüs, 344
 Tahert, 314
takiye, 226, 234, 328, 538
 Talibîler, 47
 talim, Şii öğretisi, 219
 Tamil dili, 632
 Tamil Nadu, 487
 Tanrı Dağları, 465
 Tar Çölü, 96, 321
 Tarım havzası, 465, 650, 651
 Tarihler Derlemesi, 559
Tatar, 455
 Tayland, 630
 Tayyibiler, 39
 Tebriz, 480, 481, 559, 594
 Teftâzânî, el-, 458, 540, 544, 549, 552,
 565
 Tehâfütü'l-Felâsife, 215
 Tekîş, Harzem hükümdarı, 327, 332
 Teknik Çağ, 17, 232, 239
 Tekvin, 265, 364
 Temür, bkz. Timur, 496
 Tenûhî, Ebu Ali et-, 192, 193, 201
 teosofi, 270
tevhid, 257, 273, 533
 Tevhîdî, Ebu Hayyan et-, 193, 194, 195,
 201
 Tevrat, 238, 297, 371
 tip, 193, 203, 231, 415, 421, 424
 Tibet, 481, 559, 650
 Tikrit, 502
 Tilimsan, Mağrip, 317, 457
 Timbuktu, 459, 637, 638, 640
 Timur, 138, 438, 439, 458, 459, 483, 490,
 495, 496, 497, 498, 500, 501, 502, 503,
 540, 544, 560, 565, 566, 568, 570, 572,
 603, 604, 607, 641, 644, 645, 651
 Timurlenk, bkz. Timur, 496
 Toktamış, Gıyaseddin, Moğol Ak Ordu
 lideri, 495, 496, 502, 504, 651
 Toledo, İspanya, 14, 26, 29, 40, 43
 Toros Dağları, 318, 319, 320
 Toynbee, Arnold, 342, 364, 433, 622
 Trablus, Mağrip, 315
 Trablusşam, Suriye, 139
 Trabzon, 481
 Trakya, 491, 494, 496
 Tuaregler, 637
 Tuğrul Bey, Selçuklu sultani, 26, 30, 55,
 56, 57, 209, 229
 Tuna Nehri, 320, 494, 495, 497
 Tunus, 28, 33, 304, 317, 437, 457, 550,
 551, 552
 Turan bölgesi, 188
 Tûs, Horasan, 145, 186, 213, 224, 333,
 349
 Tûsî, Nasîrüddin, 339, 367, 376, 437,
 456, 540, 542, 544, 547, 548, 552
 Tûmen (Tura) hanlığı, 651
 Türk, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 44, 45,
 48, 51, 54, 55, 56, 58, 59, 66, 67, 68,
 72, 73, 76, 90, 108, 126, 155, 160, 178,
 186, 300, 304, 305, 306, 307, 311, 312,
 319, 320, 322, 323, 340, 455, 463, 464,
 466, 467, 470, 472, 474, 484, 485, 486,
 487, 489, 496, 497, 498, 540, 559, 561,
 566, 567, 574, 575, 646, 648, 650, 651,
 653, 664
 Türkî, 45, 48, 153, 455, 461, 467, 470,
 474, 478, 480, 481, 482, 483, 487, 490,
 513, 561, 574, 575, 650, 651
 Türkiye, 90, 664
 Türkler, 54, 56, 57, 59, 64, 68, 103, 301,
 310, 320, 323, 357, 455, 456, 462, 463,
 464, 467, 498, 573, 650, 651
 Türkmenler, 30, 31, 55, 56, 57, 566
 tütün, 655
 tüzelmilik, 397

- Ukrayna, 32, 651
ulemâ, 25, 26, 59, 60, 61, 62, 65, 67, 70,
73, 74, 133, 144, 182, 197, 214, 229,
230, 234, 235, 240, 246, 248, 250, 257,
258, 278, 280, 302, 316, 329, 402, 414,
489, 495, 498, 506, 508, 530, 541, 558,
584, 633, 645, 646, 654, 656, 673
Uluğ Bey, Semerkantlı, 439, 459, 541,
546, 565, 566, 603
Umman, 29, 32, 47, 307, 625, 627, 632,
637
Umman Denizi, 32, 625
Uygurlar, 336
Uzakdoğu, 385, 387, 388, 623
Uzun Hasan, 567
Ümmet, 71, 117, 133, 143, 220, 223, 268,
359, 394, 405, 472, 519, 617, 656, 673
vahdet, 271, 281, 534, 571
vahdet-i vücut, 282
Vaişnavalar, 643
vakıf, 65, 149, 197, 220, 221, 222, 225,
326, 514, 529, 670, 673
Van Gölü, 57
Vattâsi hanedanı, 550
veli, 170, 179, 245, 255, 256, 257, 267,
282, 284, 291, 356, 542, 670, 673
Venedik, 14, 649
Venedikliler, 497, 645, 649
Vesalius, 659
Vietnam, 437, 629, 638
Vijayanagar Krallığı, 614, 642
Vindiya Dağları, 487
Volga (nehri | ovası | havzası), 95, 301,
318, 335, 340, 389, 475, 478, 480, 495,
566, 613, 650, 651, 653
Vücûdîler, 534
Weber, Max, 114, 115, 116
Willy, Hartner, 546
Wittek, Paul, 129, 646, 663
Yahudiler, 238, 438, 532, 563, 578, 621
Yahudilik, 239, 532
Yaḥya Sühreverdi, 262, 272, 274, 278,
279, 282, 303, 328, 364, 367, 526, 533,
548
Yang-Tze Nehri, 387
Yedi Denizler, 625
Yedi Uyurlar efsanesi, 532
Yemen, 25, 33, 39, 59, 96, 163, 185, 299,
306, 478, 569, 615, 627, 656
Yeni Gine, 628
Yeni Platoncular, 202, 275, 284
yeniceriler, 493
Yunanistan, 32, 90, 130, 207, 644
Yunanlar, 129, 319, 320, 388, 519
Yüksek Halifelik Dönemi, 12, 18, 57,
60, 68, 85, 150, 151, 156, 163, 165,
181, 182, 183, 184, 186, 189, 198, 203,
229, 230, 237, 239, 240, 264, 269, 273,
281, 291, 299, 309, 314, 342, 343, 346,
372, 378, 380, 381, 386, 444, 447, 453,
470, 478, 514, 537, 558, 601, 620, 650,
658, 670
Yünnan, Çin, 437, 624, 650, 651
Zagros Dağları, 76
Zanzibar, 626
zaviye, 572, 671, 674
zekât, 149, 179, 251, 522
Zemahşerî, Mahmud el-, 347, 358, 544
Zenci (Negro), 463, 485, 637, 640
Zengî, Musul atabeyi, 311
Zengîler, 302, 359
Zerefşân (vadisi), 301, 566, 603
zevk, aktarılamayan kişisel deneyim,
368
Zeydîler, 48, 50, 673
zindik, 524
zikir, 248, 249, 250, 251, 252, 255, 256,
258, 287, 530, 671, 674
Ziryab, 40
Zübeyde, Harun Reşid'in karısı, 361

İslam'ın Serüveni

ÜÇÜNCÜ CİLT
Barut İmparatorlukları ve
Modern Zamanlar

Marshall G. S. Hodgson

Bu kitabın yayın hakkı PHOENIX YAYINEVİ'ne aittir. Yayınevinin ve yayımlayıcısının yazılı izni alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz

İslam'ın Serüveni, 3. Cilt: Barut İmparatorlukları ve Modern Zamanlar

Marshall G. S. Hodgson

Orijinal Künye: *The Venture of Islam: Conscience and History in a World Civilization,*

***Volume 3: The Gunpowder Empires and Modern Times*, The University of Chicago Press, © 1977**

Çeviren: Berkay Ersöz

Editör: Prof. Dr. Hasan Onat

Yayına Hazırlayan: İsmail Yılmaz, Hüseyin Aykol

Kapak Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Gamze Uçak

©Phoenix Yayınevi Tüm Hakları Saklıdır.

1. Baskı: Aralık 2017, Ankara

2. Baskı: Şubat 2020, Ankara

TAKIM ISBN: 978-605-9801-66-9

3. CILT ISBN: 978-605-9801-69-0

Phoenix Yayınevi-Ünal Sevindik

Yayıncı Sertifika No: 11003

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay/Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@phoenixkitap.com

<http://www.phoenixyayinevi.com>

Baskı:

Tarcan Matbaacılık Yayın. San.

Sertifika No: 25744

İvedik köy mah. İvedik cad. No: 417 / A

Yenimahalle/ANKARA Tel: (0312) 384 34 35

Dağıtım:

Siyasal Kitabevi

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

e-posta: info@siyasalkitap.com

<http://www.siyasalkitap.com>

İslam'ın Serüveni

ÜÇÜNCÜ CİLT
Barut İmparatorlukları ve
Modern Zamanlar

Marshall G. S. Hodgson

John U. Nef'e ve
Gustave von
Grunebaum'un anısına,
saygı ve minnetle

İçindekiler

TABLOLARIN LİSTESİ.....	8
HARİTALARIN LİSTESİ	8

BEŞİNCİ KİTAP: İkinci Serpilme: Barut Dönemi İmparatorlukları 9

Beşinci Kitaba Önsöz	11
I Safevî İmparatorluğu: Şia'nın Zaferi, 1503-1722	27
II Hint Timurî İmparatorluğu: Müslümanlar ile Hinduların Bir Arada Yaşamaları, 1526-1707	75
III Osmanlı İmparatorluğu: Şeriat-Ordu İttifakı, 1517-1718	123
IV Tufandan Önce: On Sekizinci Yüzyıl.....	165

ALTINCI KİTAP: İslam'ın Modern Dünyaya Bıraktığı Miras..... 197

Altıncı Kitaba Önsöz	199
I Batı'nın Büyük Başkalaşımı'nın Etkisi: 1789 Kuşağı	213
II Avrupa'nın Dünya Hegemonyası: On Dokuzuncu Yüzyıl.....	265
III Türkiye'de Modernleşme: Batılılaşma	295
IV Mısır ve Doğu Arap Ülkeleri: Mirasın Canlandırılması.....	321
V İran ve Rus İmparatorluğu: Devrim Rüyası.....	357
VI Müslüman Hindistan: Cemaatçilik ve Evrenselcilik.....	391
VII Bağımsızlık Çabaları: Yirminci Yüzyıl	417

Sonsöz: İslami Miras ve Modern Vicdan.....	477
--	-----

Seçilmiş Kaynakça	513
Seçilmiş Terimler ve İsimler Sözlüğü.....	519
Dizin.....	525

TABLolar

BEŞİNCİ KİTAP

Ekümene'deki Gelişmeler, 1500-1700.....	18
Merkezi Bölgelerin Dışında İslam, 1500-1698	22
1779 yılına kadar Safevî İmparatorluğu ve halefleri.....	72
1763'e kadar Hint-Timurî İmparatorluğu	118
1789 yılına kadar Osmanlı İmparatorluğu	161
Ekümene'deki Gelişmeler, 1700-1800.....	167

ALTINCI KİTAP

Modern Dünyada İslami Miras, 1800-1950.....	203
---	-----

HARİTALAR

BEŞİNCİ KİTAP

On altıncı yüzyılda ve on yedinci yüzyılın başında Hint Okyanusu	32
Safevî İmparatorluğu, 1500-1722.....	50
Hint Timurî İmparatorluğu, 1526-1707	116
Osmanlı İmparatorluğu, 1512-1718	142
Avrupa'nın on dokuzuncu yüzyıldaki genişlemesinden önce İslam ülkeleri.....	175

ALTINCI KİTAP

Orta Akdeniz ve Hindistan, on dokuzuncu yüzyılın ortaları.....	278
Versailles Konferansı'ndan sonra Müslüman dünyası.....	420

BEŞİNCİ KİTAP

İkinci Serpilme: Barut Dönemi İmparatorlukları

Her şeyin amacı araçları yönlendirmelidir: Yönetimin amacı genel iyilik olduğuna göre, prensin amacı da bundan başka bir şey olmamalıdır.

-Wm. Penn

Beşinci Kitaba Önsöz

MS yaklaşık 1500 yılını izleyen üç yüzyıl bizim için özellikle önemlidir çünkü bu yüzyıllar doğrudan doğruya bizim çağımızın arka planını oluştururlar. Modern döneme adımlına atan İslam dünyası işte bu yüzyıllarda şekillendi. Üstelik bu İslam dünyası Batılı olmayan diğer uygarlıklardan herhangi biri de değildi. Batı'nın fiilen oynadığı dünyaya hükmeye rolünü üstlenmeye en fazla yaklaşmış toplumun İslam toplumu olduğunu da bugün görüyor ve anlıyoruz. Eğer o dönemde Müslümanların bilfiil yönetikleri veya Müslümanlarla çevrelenmiş Hristiyan, Hindu ve Budist halklar göz önünde bulunurulacak olursa dünyanın bugünkü İslamo-Asyalı "kalkınmakta olan" kesiminin büyük kısmının arka planını aslında bu İslam toplumunun oluşturduğu görülür. Hatta Çin ve komşularını bir kenara bırakacak olursak doğu yarıkürenin şu anki ucuz yatırıım bölgelerinin büyük bölümünün arka planını İslam toplumu oluşturduğu gibi, bu bölge ülkelerinin günümüzdeki hali ve tavrını tarihsel yönden en çok belirleyen de söz konusu üç yüzyılın İslam dünyası olmuştur diyebiliriz.

Fakat bu üç yüzyıl İslamileşmiş uygarlığın Orta Dönemlerinde yarattığı olanaklara ve sınırlamalara ilişkin anlayışımızı artırması itibarıyla da bizim için ayrıca önem taşımaktadır. Görünüşe göre Erken Orta Dönem'de tasavvuf ile Şerî vicdanın el ele vererek akıp giden –ve büyümeye epey açık– bir toplum yaşamının en fazla ihtiyaç duyduğu koşulları karşılayan bir toplumsal örüntüyü ortaya çıkarmış başarılı sentezi tam da bu başarısından ötürü muhafazakâr ruhun zafer kazanmasına yol açmıştır. Sahip olduğu iç çelişkiler Geç Orta Dönem'in çeşitli yıkıcı eğilimlerine de yol açmış bu muhafazakâr ruh esaslı bir biçimde bir daha sorgulanmadı. Bu ruh, içinde Müslümanların içinde yaşayıp iş görmenin, Müslüman vicdanının ise içinde kendini ifade etmemen bir yolunu bulmak zorunda olduğu yeni bir ortam hazırladı.

Bu sırada Yüksek Halifelik Devleti'nin çöküşünden sonra şekillenen toplum ve kültür örüntüsü de Moğolların itibarlı oldukları çağda bazı can alıcı çıkmazlara girdi. Kültürel yaratıcılığa özgü daha eski çerçevelerin içi doldurulurken muhafazakâr ruh her türlü yeni yaratıcılık imkânına kendi sınırlarını dayattı. Müslümanlar sanatsal çalışmalarında, hatta bilimsel araştırmalarda bile Şerî ruhun ideolojik çıkmazlarına değilse bile bir ıslup döngüsüne hapsolma tehlikesiyle karşı karşıya kaldılar. Müslümanların kalıcı meşru yönetimler tesis etmekte yetersiz kalmaları bundan daha ciddi bir sorun olarak görülebilir. Hakiki meşruluk neredeyse apolitik bir toplum düzeniyle anılır hale gelmiş olan Şeriat'ın sınırları içinde aranmaya başlandı. Siyasi liderler ve onların askeri birlikleri hem bu toplum düzeni hem de bizzat Şeriat tarafından neredeyse topluma dışarıdan yapılan müdahaleler, toplumun iç işlerine karışan yabancılar olarak görülmeye başlandılar. Özellikle Kurak Kuşak'ta kaynak israfından kaynaklanan temel ekonomik sıkıntılar da İslam dünyasında meşru yönetimler kurma sorununa eşlik etmeye başlamıştı.

Yeni çağ, muhafazakâr ruhun özünden ödün vermeden bu çıkmazlara kendince birtakım yanıtlar verdi. Verilen bu yanıtlar da kendi ikilemlerini yaratmış olmakla birlikte, insansal başarıların en önemli dönemlerinden biri bu muhafazakâr ruhun tam ortasında çiçek açıverdi. On altıncı yüzyılın başlarında Müslüman halklar arasında yeni bir siyasal güç dengesinin oluşması kapsamlı bir siyasal ve kültürel yenilenme fırsatını da doğurdu. Bu durumun neredeyse her yerde esaslı birtakım kültürel etkileri oldu ve bu etkiler bundan sonraki iki veya üç yüzyıllık tarihi büyük ölçüde belirledi. İslamileşmiş toplumda öteden beri var olan en önemli uzun vadeli eğilimlerden bazıları ise bu süreçte tersine döndü. Böylece en sonunda siyasal ve kültürel yaşamda parlak bir yenilenme meydana geldi. Mutlakiyetçi yönetimi ve ona eşlik eden yüksek kültürü dikkate alanların bakış açısına göre İslam dünyası en sonunda kendini bulmuş görünmüyordu.

Gelgelelim ortaya çıkan bu duruma daha özel bir İslami vicdanınlığında bakıldığından bu yenilenmenin son kertede başarısızlığa uğradığı görülmektedir. Çünkü bir açıdan değerlendirildiğinde bu muhafazakâr ruh kolayca çözülemeyecek, daha derin bir sorun yaratıyordu. Yönetimler kendilerini kalıcı hale getirecek sivil meşruiyeti sağlayabilirlerdi. Hatta zenginlerin kültürü yolun sonuna gelmiş gibi görünmesine rağmen bir şekilde yeniden serpilmeyen yollarını da bulabilirdi. Fakat İslami idealler illa bunların çerçevelerini dâhilinde gerçekleştirilmek zorunda değillerdi. Aslında yeni yanıtların yol açtığı yeni ikilemlere kısmen de olsa İslami vizyonun devam eden basıncı neden olmuştu. Bu İslami ideallerin gerçekleştirilebilmeleri için daha temelli bir yenilenme şarttı. Nitekim bu durum, kötümser bir tavırla statükoya razı olanlar tarafından hissedildiği kadar, birçok iyimser reformcu adayı tarafından da tarih bilincinden yoksun şekilde olsa da- şiddetle hissedildi.

Vicdan ve Gelenek Üzerine

Dönemin başlangıcı bizim için açıkça dikkat çekicidir. Barut zamanlarında oluşan (on altıncı yüzyılın başındaki) yeni güç dengeleri, tarihsel eğilimlerde birbirine bağlı ve biri olumlu, diğer olumsuz olmak üzere iki değişikliğin meydana gelmesine neden oldular. 1500 yılında İslam dünyası artık görece yeknesak bir kültürel ve siyasal düzeni tüm yarıküreye yayıyordu. Kayda değer bir dil, âdet, sanatsal gelenek, hatta dinsel pratik çeşitliliğine rağmen siyasal açıdan Darülislam'ın birliği onun barındırdığı yerel ve çoğulukla kısa ömürlü her devletin varlığından ve bekasından daha önemliydi. Fakat 1550 yılına gelindiğinde İslam'ın bu kozmopolit kapsayıcılığı esaslı bir darbe aldı. Şiiler ile Cemaî-Sünñiler arasında yeni körklenen bir dinsel tartışma yüzünden Müslümanlar kendi aralarında din konusunda bile bölündüler. Daha da önemlisi, büyük bölgesel imparatorluklar İslam dünyasının o güne kadarki merkez bölgeleri diye adlandırdığımız yerleri –yani Balkanlardan Bengal'e kadar uzanan bölgeyi tamamını– kendi aralarında paylaşarak kendi ayırsı kültürel dünyalarını yaratacak kadar ileri gittiler. Bu bölgesel imparatorlukların dışında kalan, Güney Denizlerinde ve Volga havzasında yaşayan Müslümanlar ise kendilerini Moğol fetihlerinden bu yana ilk kez kâfirlerin bu kadar yoğun bir tehdidi altında hissediyorlardı ve bu nedenle daha merkezi bölgelerdeki bu yeni imparatorlukların desteğini arkalarına almaya çalışılar.

Olumlu değişim ise zayıflayan apolitik kozmopolit birliğin yönetimde meşruluk sorununa kısmi bir çözüm getirilerek dengelemesiydı. 1550 yılı civarında İslam dünyasının büyük kısmını bölmüş olan ve askeri himaye devletine özgü ideallerin mirasçısı olan imparatorluklar kendi bölgelerinde hatrı sayılır bir siyasal meşruluk iddiasında bulunabilecek duruma gelmişlerdi. Nasıl ki uluslararası İslamileşmiş kozmopolitizmin gelişmesi pazaryeri kültürüne öncelik verilmesi sayesinde mümkün olduysa çeşitli bölgelerin kültürel özerkliklerini koruyup geliştirmeleri de büyük ölçüde saray himayesi sayesinde mümkün olmuştur. İslam dünyasını bölen bu yeni imparatorluklar dâhilinde yeni bütünlleşme tarzlarının denenmesine olanak veren tam da bu imparatorlukların kendi egemenlik alanları dâhilinde İslam dünyasının toplumsal ve kültürel yaşamını şekillendirmekte esaslı bir rol oynamış olmalarıydı. En azından bu devletlerin sınırları dâhilinde devlet yöneticileri, Şeriat hukukunun temsilcileri ve halk arasında yaygın Müslüman kurumlar arasında bir uzlaşma sağlandı. Geçmiş yüzyıllarda Orta Kurak Kuşak'ta ekonomik kaynakların azalmasının genel olarak İslamişmiş yüksek kültürel yaşam düzeyinde yol açtığı her türlü olumsuz sonuç, Müslüman etkinliğinin başlatılabildeği ve hamilerin bulunabildiği bölgeyi ya da genel olarak toplumun yayılması sayesinde telafi edildi.

Manevi yenilenme muhtemelen bu yeni olanaklar zemininde gerçekleşmeliydi. Fakat yeni oluşan düzen ne eski Şer’î vizyonu ne de bir Sufi vizyonuna gerçekten bir yanıt veriyordu. Yeni tarımcıl imparatorlukların kuruluşıyla birlikte toplumsal hareketlilik azalmış görünmüyordu. Görece barişin hâkim olduğu huzurlu bir ortam oluştusya da bu ortamın koşulları, insanlığın gene-line adaleti getireceğine inandıkları Mehdi’yi bekleyenlerin beklentilerini karşılıyor sayılmazdı. Muhamfazakâr ruhun zafer kazandığı bir ortamda vicdanına kulak verenlerin vizyonunun etkili olması için gereken neydi? Başka bir ifadeyle, hakiki anlamda yeni ve taze hareket noktalarına müsamaha göstermeye ve fakat geçmişten miras aldığı kalıplarının öngöremediği yeni tarihsel sorunlarla karşı karşıya kalan bir beklentiler ağına hapsolmuş bir vizyon nasıl etkili olabilirdi? Belki de kendi vizyonunun kapsamını sınırlı formüllerle kısıtladığı için kendine hapsolmuş bu vicdan geleneği, bu kez de bizzat harekete geçirdiği, kendi dışında bir şeylere, yani yaşamın ve tarihin değişen taleplerine hapsolmak zorunda kalmıştı.

Bu noktada soruşturmalara kılavuzluk eden bir ilkeyi burada yeniden belirtmek istiyorum. Muhamfazakâr ruhun himayesi altında bile bireysel duyarlılığın –özellikle de vicdan muhasebesine odaklanmış duyarlılığın– verdiği tepkiler tarihin nihai kaynaklarından birini meydana getirirler. Bu bakımdan üç tür bireysel eylemi birbirinden ayıralım. Bunlardan ilki tarihsel açıdan rastlantısal kalan, yani kişisel yeteneklerin, şahsi çıkarların ve kaprislerin ürünü olan eylemlerdir ve bu tür eylemler birbirini giderirler (örneğin birileri rüşvet yemekten kazanç sağlar, bir başkası o rüşvetçiyi ihbar etmekten kazanç sağlar, başkası ise kendi kadrolarının tamamında yolsuzlukları önlemekten kazanç sağlar). İkincisi ise ekonomik, estetik, hatta manevi grup çıkarlarına yanıt teşkil eden eylemlerdir ve bu tür eylemler birbirini pekiştirirler (örneğin bazı ortamlarda resmi talepler ile idari olanaklar arasında öyle büyük bir tezat vardır ki işlerin çıkmaza girip durma noktasına gelmesini engellemenin tek yolu rüşvet alıp vermektenten geçer ve bu nedenle herkes rüşveti görmezden gelir) Bazı eylemlerse tarihsel açıdan yaratıcıdır: Grup çıkarlarının etkileşimi sırasında izlenebilecek iki yol için de eşit baskının olduğu hallerde kişisel imgelemenin grup çıkarlarının genel düzenini bile değişikliğe uğratabilecek yeni yapıçı alternatifler sunması pekâlâ mümkündür (örneğin bir idareci bir sorun karşısında kararsız kaldığında, amir olmak için fazla dürüst olan ve fakat işçilerin çalışma düzenlerini, bütün bir çalışma örüntüsünü dönüştürüp rüşvet alma ihtiyacının ortadan kalkmasını sağlayacak bir kaliba sokmayı önerebilecek idealist yardımıcısına başvurabilir).

Rastlantısal eylemler kısa vadede belirleyici olabilirler, hatta bazı tarihçilerin eserlerini bile doldurabilirler ama genellikle tarihte uzun vadede göz ardı edilebilirler: Bir yöneki rastlantı er ya da geç başka bir yöneki rastlantı tarafından dengelenecektir. Birikimsel edimlerin, yani bu tür dengelenmelerin söz

konusu olmadığı edimlerin, her bir çıkar kümesi (geçmiş toplumsal olayların etkilerini ve mevcut bekleni düzenini içeren) kendi ortam koşullarının bağlamına kadar izlenerek açıklanmaları gereklidir; doğrusu, çıkarlar arasındaki etkileşimi en müstehzi gözleme varincaya kadar incelememiz gereklidir. Benim deyişimle yaratıcı eylemlerin, yani aynı çıkışa yönelik başka eylemlerle pekiştirilmekten ziyade başkalarının olumlu tepki verdikleri yeni olanaklara yol açarak etki gösteren edimlerin, uzun vadede taşdıkları ahlaksal önemleri itibarıyla bir kenara ayrılmaları gereklidir. Bu eylemler epey bireysel bir zemin üzerinde gerçekleştiriliyorlar ve bir aralama rastlantıları, bunların en azından gizil grup çıkışlarını karşılamaları gereklidir, yoksa hiçbir etki göstermezler. Yine de çıkışların o anda var olan bir örüntüsüne uygun düşmekle kalmazlar: Söz konusu olan ekolojiye değil, bir bireydeki bağımsız bütünlüğe özgü bir itkiye –bir iç gelişim ilkesine– dönmemi sağlarlar. Bu tarz edimlerin kesin biçimde saptanması epey güçtür, hatta bazı tarihçiler bunları ciddiye almaya bile çekinirler. Muhammed'in yaşamında bile ilgisiz tesadüflerin ve heveslerin hakkı verilmiş olduğunda söz konusu olan ayarti, kendi vicdanıyla hareket eden diri yaratıcılığın etkisine (belki de "Tanrı"ya) hiç yer bırakmayarak sonucu birikimsel tarihsel çıkışların etkileşimine indirgemektir.

Özellikle şimdilik inceleyeceğimiz dönemlerde, tam anlamıyla yaratıcı olan eylemlerin saptanması güçtür. Bunlar öncelikle muhafazakâr ruhun basıncı, ardından görünüşe göre bütün uygarlığı harap eden ezici dışsal basınçlar, son olarak da modern zamanlarda herkesi belirli, öngörelebilir tutumlar almaya zorladığı görülen olayların seyri yüzünden gizli kalmışlar, hatta bastırılmışlardır. Fakat böyle bir durumda bile bireysel yaratıcı vicdanın iş başında olduğu kanısındayım.

Ele alacağımız dönemin İslam dininde –ve İslam dünyası toplumunun geleceğinde– yeni bir başlangıç lehine verdiği en belirgin vaadin Şia'dan geldiği anlaşılmıyor. Canlı Şii hareketleri, önemli yeni siyasal güç dengeleri oluştuğunda binyilci umutlarla her zamankinden daha fazla dolu olurlardı. Eski İslam'ın Nil ile Ceyhun arasında kalan merkez ülkeleri bu harekete coşkuyla katıldılar. Ne var ki bu mayalandmadan doğan Şii imparatorluğu, mizaci itibarıyla gittikçe Şeriat yanlısı hale geldi ve bütün çarpıcı görkemine rağmen halını yoksulluk ve adaletsizlikle baş başa bıraktı.

Batıda Avrupa merkezli Osmanlı İmparatorluğu'nda ve doğuda Hint Timurî İmparatorluğu'nda İslam nispeten yeni temeller üzerine oturtuluyordu ve asılina bakılırsa çoğunluğu gayrimüslimlerden oluşan bir nüfusa hükmediyordu. Burada Şîilik önemli bir rol oynamadı ve İslami bir vicdan umudu esasen başka kanallardan açığa çıktı. Felasife buralarda Şia'nın yakaladığından daha büyük bir fırsat yakaladı: Öteden beri sahip olduğu düzenli istikrar ve refah bekentilerinin tarıma dayalı bürokratik imparatorluklarda kısmen yerine getirildiğini görme şansına sahip oldu. Ayrıca bu dönemde bazı yerlerde

tasavvufla ittifak kurmuş bir Müslüman Felasife'sinin münhasıran İslami olan vizyonu zincirlerinden kurtarıp onu daha geniş çaplı bir Felsefi çerçevede rol üstlenmeye itmeye ve bu şekilde onu başarıya ulaştırmaya yaklaştığı da görüldü. Bu türden en büyük umutların merkezinde Hindistan'daki Ekber ve onun halefleri bulunuyordu. Gerçi bu tarz umutlar diğer iki imparatorlukta da rol oynadılar fakat Felasifleşmiş İslam, İslami itkinin canlılığını tamamen taşımayı başaramadı ve çoğu Müslüman tarafından bu nedenle reddedildi. Bu yüzden Osmanlı İmparatorluğu'nda asıl güçlenme fırsatını yakalayan anlayış –Felasife'nin etkisine kapılmamış– Sünî Şeriat yanlığı oldu: Memun döneminde İslam dünyasında elde edemediği siyasal konuma burada ulaşacak güçte görünüyor ve buna –böyle bir konumun gerektirdiği merkezi-askeri bir kuvvete dönüşmek pahasına da olsa– çok yaklaştı. Dinsel cemaatçılığın sınırlayıcı etkileri değişik şekillerde zararlara yol açtı. Daha yeni topraklardaki bu imparatorlukların hiçbirinde Müslüman yönetim sistemi gayrimüslim nüfusun başlica unsurlarını sistemle bütünlüştirmeyi başaramadı. Kısmen bunun sebebi vicdanlı insanların umutlarının büründüğü biçimdi. En sonunda bu sistemler Safevî İmparatorluğu'nda olduğu gibi nihai bir ahlaksal çıkmaza girdiler.

Aslında bu üç yerde de klasik Abbasîler döneminden beri benzeri görülmemiş bir tutarlılığa ve sürekliliğe sahip güçlü siyasal kurumlar inşa edildi ve bir süreliğine de olsa genel bir refah düzeyine ulaşıldı. Böylece, bir bütün olarak İslam dünyası siyasal gücünün dorugu ulaştı. Ama bu büyük imparatorlukların kurumları doğal ömürleri gereği en sonunda merkezi iktidara sahip bütün tarımcı bürokratik devletlerin bağlılıklarının ve taahhütlerinin birikmesiyle maruz kaldıkları görülen bir gerileme sürecine girdiler. Hatta eski Sasanî İmparatorluğu tarafından kalıcı olarak belirlenmiş olan zamana meydan okuma ölçütünü (effective durability standard) bile karşılayamaz oldular. On sekizinci yüzyıla gelindiğinde bu imparatorlukların hepsi dağılma sürecine girmiştir, refah düzeyi azalmaya başlamıştı ve estetik ve entelektüel dışavurum tarzları bile her yerde gözle görülür biçimde gerilemiştir. Bu duruma kısmen dış güçler neden olmakla birlikte toplumun da bu dış güçlere fazla direndiği söylenemez. On sekizinci yüzyılınlarında bu tarihsel dış güçler, bu özel dönemin vaktinden önce sona ermesine neden olan birtakım müdahalelerde bulundular ama zaten bu dönem her ne kadar önemli bir parlaklık döneni olsa da miras aldığı ikilemleri tamamen çözmemi başaramamıştı.¹

Bu dönemin sonu da tipki başlangıcı gibi keskin hatlarla belirgindi ve Sümerlerin zamanından beri hâkim olan tarımcı koşullar dâhilinde manevi

¹ "The Unity of Later Islamic History" başlıklı çalışmam (*Journal of World History*, 5 [1960], 879-914), bu kitapta geliştirilen bazı noktaları özeliyor. Maalesef sonraki dönemlerde yaşamış Müslümanların başarılarını hafife alıyor ve dönemin büyük teknik dönüşümlerini Garp'taki görelî bir "canlılıktan" ileri gelmiş gibi değerlendirmesi itibarıyla abartıyor.

yenilik yapma imkânının artık kalmadığını işaret ediyordu. Dönemin sonlarına doğru yeni dünya güçleri kendilerini iyice hissettirmeye başladılar. On sekizinci yüzyılın sonunda Hristiyan Avrupa halkları İslam dünyasının neredeyse her yerinde bir anda başlıca siyasal, ekonomik ve kültürel güç haline geldiler. Gelgelelim bu kez söz konusu olan –İslam dünyasının yayılışı sırasında olanın aksine– basitçe bir grubun veya kültürün diğerleri üzerinde üstünlük kurması söz konusu değildi. Dünya artık –Modern Teknik Çağ’ı başlatan yepyeni yatırıım çeşitleri yüzünden– Garp dâhil olmak üzere bütün kültürlerin ve bütün dinlerin temel eylem koşullarını değiştiren yeni bir tarihsel yaşam seviyesiyle karşı karşıyaydı. Başka bir deyişle her türlü yenilikçi girişim artık eskisinden kökten farklı bir zemin üzerinde gerçekleştirilmek zorundaydı.

Seçilmiş Kaynakça

NOT: Genel eserler Birinci Cilt'in Kaynakçası'nda sıralanmıştır.

1500'den itibaren İran Üzerine Yazılmış Eserler:

Bertold Spuler, haz., *Geschichte der Islamischen Länder*, Cilt III, *Neuzeit* (E. J. Brill, Leiden, 1959). Siyasal gelişmeler hakkında kısa bir özet.

Ann K. S. Lambton, *Landlord and Peasant in Persia* (yukarıya bkz.). Esasen bu dönem üzerine.

Tadhkirat al-Mulük (Tezkirâtü'l-Mulük), çev.:Vladimir Minorsky (E. J. W. Gibb Memorial, Londra, 1943). Safevî idaresi hakkındaki açıklayıcı bir el kitabının basılı halini ve onun hakkındaki bir yorumu içerir; Minorsky Safevî dönemi ve Safevîler öncesi dönemde birkaç önemli monografik araştırma yapmıştır.

Roger Savory Safevîlerin ilk dönemindeki gelişmeleri araştırmıştır; yayınladığı makaleler *Index Islamicus* üzerinden takip edilebilir.

Peter Avery, *Modern Iran* (Ernest Benn, Londra, 1965). Bir siyaset anlatısı.

Edward G. Browne, *The Persian Revolution of 1905-9* (Cambridge University Press, 1910), Britanyalıları (olayları bir de Farsların gözünden izlemeye ikna etmeye çalışan özenli bir girişimdir ve Batı dillerindeki başlıca araştırma olmaya devam etmektedir; Wm. Morgan Shuster tarafından kısmen devam ettirilmiştir: *The Strangling of Persia* (Century, New York, 1912), 1911'de İran'ın Amerikalı genel hazinedarı olarak yaşadığı deneyimleri bu eserde kızgınlıkla betimler.

Amin Banani, *The Modernization of Iran, 1921-41* (Stanford University Press, 1961).

Leonard Binder, *Iran: Political Development in a Changing Society* (University of California Press, 1962). Özellikle Rıza Şah'tan sonraki siyasal kurumlar hakkında, Teknik Çağ'da düşük yatırım ülkelerine açık olan belirli alternatifleriyle ilgili temel bir siyasal bilimsel çözümlemeye dayanan derinlikli bir araştırma.

1500'den İtibaren Hindistan Üzerine Yazılmış Eserler:

The Cambridge History of India [1922-53]. Britanya imparatorluğunun bakış açısından yazılmış, muazzam ama eski bir eser. *The Oxford History of India*, 3. baskı, haz.: T. G. Percival Spear (Oxford University Press, 1958), daha kısa bir genel araştırmadır; modern kısım Vincent Smith'in daha önceki versiyonu dikkate alınarak yeniden yazılmıştır.

S. M. Ikram, *History of Muslim Civilization in India and Pakistan* (Star Book Depot, Lahor, 1962). Sorumluluk sahibi bir Müslüman'ın bakış açısından yazılmış zekice bir inceleme; Hint birliğini vurgulayan şu uyarıcı ve kısa incelemeyle birlikte okunarak tamamlanması gereklidir: K. M. Panikkar, *A Survey of Indian History* (Asia Publishing House, Bombay, 1947).

Ram P. Tripathi, *The Rise and Fall of the Mughal Empire* (Central Book Depot, Allahabad, 1956). Hint-Timurî tarihi üzerine iyi bir araştırma. Yorum bakımından şu eserden daha doyurucudur: S. M. Edwardes ve H. L. O. Garrett, *Mughal Rule in India*

(Oxford University Press, 1930); bu eser (sadece siyasal değil, ayrıca kapsayıcıdır, ama aynı zamanda sıkıcı bir dille yazılmıştır ve eski yanlış anlamaları sürdürmüştür.

Irfan Habib, *The Agrarian System of Mughal India 1556-1707* (Asia Publishing House, Bombay, 1963). Revizyonist bir inceleme. Şu eserle karşılaşılabilir: William H. Moreland, *The Agrarian System of Moslem India* (W. Heffer, Cambridge, 1929).

Babür (Bâbur), *Bâbur-Nâmah (Memoirs)*, çev.: Annette S. Beveridge (Luzac, Londra, 1922) ya da John Leyden ve William Erskine, Lucas King tarafından gözden geçirilmiş baskısı (Oxford University Press, 1921): Türkî (Türkî) edebiyatının anıtsal bir eseri olan ve Müslümanların Hindistan'la ilgili tutumlarını ortaya koyan ünlü otobiyografisi.

Ebûlfazl (Abulfażl), *Akbar-Nâmah*: (Ekber ve ataları hakkındaki) tarihsel kısımlar üç cilt halinde H. Beveridge tarafından (Asiatic Society of Bengal, Kalküta, 1907, 1912, 1939), devlet ve toplum betimlemeleri (*Â'in-e Akbar*) H. Blochmann ve H. Jarrett tarafından (Asiatic Society of Bengal, Kalküta, 1873-94) çevrilmiştir, I. Cilt D. C. Philott, II. ve III. Ciltler J. Sarkâr tarafından gözden geçirilmiştir (Asiatic Society of Bengal, Kalküta, 1939-49). (Daha eski çeviriler teknik isabetlilik bakımından eksiktir.) Hint-Timurî yaşamının daha seküler yönleri üzerine en iyi giriş.

Murray T. Titus, *Islam in India and Pakistan* (Y.M.C.A. Publishing House, Kalküta, 1959; şu eser dikkate alınarak gözden geçirilmiştir: *Indian Islam*, 1929). Tarihsel, toplumsal ve dinsel olgular hakkında kullanışlı bir özet; yazım yanlışları ve başka hatalar içerir.

Wilfred Cantwell Smith, *Modern İslâm in India, a Social Analysis*, 2. baskı (Gollancz, Londra, 1946). Hem Marksist bir bakış açısına sahip bir Hıristiyan tarafından yazılmış bir dinsel hareketler tarihi, hem de bir din sosyolojisi incelemesidir; Smith kendi bakış açısını büyük ölçüde değiştirmiştir, ama sunduğu olgular sağlam temellidir ve onu aşan bir eser henüz yazılmamıştır.

Akshayakumar R. Desai, *The Social Background of Indian Nationalism* (Oxford University Press, 1948). Hem Hindu hem de Müslüman tarihini daha genel bir bakış açısından değerlendiren kapsamlı ve kavrayışlı bir eser.

1500'den İtibaren Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti'nin İlk Zamanları Üzerine Yazılmış Eserler:

Edward S. Creasy, *History of the Ottoman Turks* [1854], gözden geçirilmiş baskı (Richard Bentley, Londra, 1878; yeni basım: Khayat's, Beyrut, 1961). Yaklaşık 1400'den yaklaşık 1800'e kadar yaşanan siyasal olaylar hakkındaki, tek ciltlik ve en kullanışlı kronik; Türk vakanüvislerden yola çıkılarak yazılmış muazzam bir özet olan şu esere dayanır: J. von Hammer-Purgstal, *Geschichte des Osmanischen Reiches* [1827-35]; Fransızca çevirisi güvenilir değildir.

Leften S. Stavrinos, *The Balkans since 1453* (Rinehart, New York, 1958). Osmanlı tarihi hakkında berrak ve özlü bir açıklama içerir.

H. A. R. Gibb ve Harold Bowen, *Islamic Society and the West: A Study of the Impact of Western Civilization on Moslem Culture in the Near East*, Cilt I, *Islamic Society in the Eighteenth Century*, 1. ve 2. Kısımlar (Oxford University Press, 1950 ve 1957). On sekizinci yüzyılın sonundan önceki Osmanlı kurumları ve toplumu hakkında te-

mel bir inceleme; on altinci yüzyıl kurumları hakkındaki en iyi sunum olmaya devam eden şu eserin yerini büyük ölçüde almıştır: Howe Lybyer, *The Government of the Ottoman Empire in the Time of Suleiman the Magnificent* (Harvard University Press, 1913). Yeni bilgi kaynaklarının öğrenilmesiyle birlikte, Gibb ve Bowen'in bazı temel varsayımlarının yeniden değerlendirilmesi gerekli olmuştur.

Fernand Braudel, *La Méditerranée et le monde méditerranéen à l'époque de Philippe II* [1949], 2. baskı (A. Colin, Paris, 1966). On altinci yüzyılda Osmanlıların Avrupa ortamını anlamak bakımından merkezi bir önem taşır.

E. J. W. Gibb, *A History of Ottoman Poetry*, 6 cilt (Luzac, Londra, 1900-9). Kültürel yaşamın tamamı hakkında fikir veren çok ciltlik bir araştırma.

Alessio Bombaci, *Storia della Letteratura Turca* (Nuovo Accademia, Milano, 1956); Fransızca çeviri: I. Mélikoff (C. Klincksieck, Paris, 1968). Tek ciltlik mükemmel bir inceleme.

Bernard Lewis, *The Emergence of Modern Turkey* (Oxford University Press, 1961). (Batıdaki) Türklerin on dokuzuncu ve yirminci yüzyillardaki yaşamının entelektüel ve toplumsal boyutları hakkında mükemmel bir tarihsel inceleme.

Serif Mardin, *The Genesis of Young Ottoman Thought: A Study in the Modernization of Turkish Political Ideas* (Princeton University Press, 1962). On dokuzuncu yüzyılın entelektüel akımları hakkında en iyi giriş.

Ziya Gökalp [Seçilmiş Yazılıları], *Turkish Nationalism and Western Civilization* başlığıyla Niyazi Berkes tarafından çevrilmiştir (George Allen and Unwin, Londra, 1959). Bu önemli Türk Modernistin düşüncelerini özetler.

Mustafa Kemal (Atatürk), *Speech delivered by Ghazi Mustapha Kemal* (Koehler, Leipzig, 1929). Atatürk'ün kendi partine sunduğu, kendisinin 1919'dan sonraki ulusal mücadele içindeki rolünü anlattığı uzun konuşmanın zayıf (ve sansürlü) bir resmi çevirisidir.

1500'den İtibaren Kuzey Müslümanları Üzerine Yazılmış Eserler:

(Seyhun-Ceyhun ve Volga havzalarında ve daha doğuda yaşayan Müslümanlar hakkında temel malzemeler çoğunlukla Rusçadır ve burada listelenmemiştir.)

Emanuel Sarkisyanz, *Geschichte der orientalischen Völker Russlands bis 1517* (Oldenbourg, Münih, 1961). Esasen siyaset üzerine ansiklopedik bir araştırma.

V.V. Barthold ve Zeki Velidi Togan, Türkçede ve Batı dillerinde, yirminci yüzyıldan öncesine ilişkin birçok değerli tarih incelemesi yazılmışlardır. Owen Lattimore ise daha doğuda yaşayan Müslümanları incelemiştir.

Mary Holdsworth, *Turkestan in the Nineteenth Century* (Central Asian Research Centre, Londra, 1959). Kısa ama yararlı bir giriş.

Serge A. Zenkovsky, *Pan-Turkism and Islam in Russia* (Harvard University Press, 1960). Rus egemenliği döneminden Devrim'e kadar imparatorlukta yaşayan Müslümanların toplumsal ve entelektüel gelişimi hakkında, yirminci yüzyılın başlarına ağırlık veren, kapsamlı bir tarih araştırması; on dokuzuncu yüzyıla özgү kalıp yargılar, İslam ile ilgili konuların bilinmemesi ve Rus milliyetçiliğini savunma eğilimi dolayısıyla sıkıntılı bir çalışma. Buradaki hatalar şu eser okunarak aşılabilir:

Alexandre Bennigen ve Chantal Lemercier-Quelquejay, *Les mouvements nationaux chez les musulmans de Russie: I: le 'Sultangaliéisme' au Tatarstan* (Mouton, Lahey, 1960).

Devrim sırasında yaşayan Volga Tatarları hakkında, 1917 öncesi dönem hakkında epey bilgiye yer veren, Zenkovsky'nin eserinden daha bilimsel ve kavrayışlı olan bir inceleme. Bennigsen'in yine önemli olan diğer incelemeleri arasında şu eser bulunur:

Alexandre Bennigsen ve Chantal Lemercier-Quelquejay, *Islam in the Soviet Union* (F. A. Praeger, New York, 1967). Yakın zaman öncesine ait bir araştırma.

Vincent Montel, *Les musulmans soviétiques* (Editions du Seuil, Paris, 1957). Müslümanlara anlayışla bakan, bilgilendirici bir inceleme.

Baymirza Hayit, *Turkestan in XX. Jahrhundert* (Leske, Darmstadt, 1956). Seyhun-Ceyhun havzası, Bozkırı, özellikle de Ruslaştırma çalışmaları hakkında ayrıntılı bir tarihsel inceleme; Rusların yaptığı her şeyi elden geldiğince acımasız bir biçimde değerlendirdiriyor – dönemin başıyla ilgili kısımlarda yer alan sıkıntilar, tarafsızca yazılmış ve detaylı olan şu eser okunarak aşılabılır: Alexander G. Park, *Bolshevism and Turkestan 1917-27* (Columbia University Press, New York, 1957).

Edward Allworth, hazırl., *Central Asia: A Century of Russian Rule* (Columbia University Press, 1967). Rusların etkileri yüzünden yaşanan değişimleri araştıran bir makaleler derlemesi.

1500'den İtibaren Arap Ülkeleri Üzerine Yazılmış Eserler:

(Yirminci yüzyıl öncesinin tarihiyle ilgili olarak Osmanlı İmparatorluğuyla ilgili atıflara başvurulabilir.)

Peter M. Holt, *Egypt and the Fertile Crescent 1516-1922: A Political History* (Cornell University Press, 1966). Bazı siyasal olaylar hakkında, pek derinlikli olmayan bir araştırma.

Nevill Barbour, hazırl., *A Survey of North West Africa (The Maghrib)*, 2. baskı (Oxford University Press, 1962). Çağdaş döneme genel bir giriş.

Royal Institute of International Affairs, *The Middle East: A Political and Economic Survey*, 3. baskı (Oxford University Press, 1958). Hâlâ kullanışlı bir genel giriş.

Hisham B. Sharabi, *A Handbook on the Contemporary Middle East: Sectional Introductions with Annotated Bibliographies* (Georgetown University, Washington, 1956). Siyaset, toplum ve ekonomi hakkında, esasen doğu Araplara, ayrıca Türkiye ve İran'ı konu eden, hâlâ kullanışlı bir kaynakça.

Edward Atiyah, *The Arabs: The Origins, Present Conditions, and Prospects of the Arab World* (Penguin Books, 1955). Bu kısa kitabın orta kısmı, on dokuzuncu ve özellikle yirminci yüzyıl Arap tarihini Araplara özgü ilimli bir bakış açısından, özlü bir biçimde sunar; son bölüm büyük ölçüde güncelliğini yitirmiştir.

Charles Issawi, hazırl., *The Economic History of the Middle East 1800-1914* (University of Chicago Press, 1966). Ortadoğu derken Anadolu'yu ve doğu Arap ülkelerini kaseder. Avrupalıların yayılmasının etkilerini gösteren kısaltılmış kaynakların bir derlemesi.

William R. Polk, *The Opening of South Lebanon 1788-1840: A Study of the Impact of the West on the Middle East* (Harvard University Press, 1963). Köyler üzerindeki etkiler hakkındaki bir araştırma.

Gabriel Baer, *Egyptian Guilds in Modern Times* (Israel Oriental Society, Kudüs, 1964). Loncaların etkilerini inceler.

Jacques Berque, *Les Arabes d'hier à demain* (Editions du Seuil, Paris, 1960); *The Arabs: Their History and Future* (Faber and Faber, Londra, 1964) başlığıyla çev.: Jean Steward. Devraldikleri miras ve istekleri arasında kalan Arapların mevcut ahlaksal durumunu duyarlı ve etraflı bir biçimde yorumlayan uzun ve güzel bir makale. (Fransızca baskındaki çizimlerden bazılarının Araplarla hiç ilgisi yoktur.)

Morroe Berger, *The Arab World Today* (Doubleday, New York, 1962). Mısır'daki ve Bereketli Hilal'deki (aile yaşamından ekonomi ve siyasete kadar) toplumsal örüntüler hakkında tarafsız ve esaslı bir inceleme.

Taha Hussein [Husayn], *The Future of Culture in Egypt* [1938], çev.: Sidney Glazer (Amer. Council of Learned Societies, Washington, 1954). 1938'deki eğitime ilgili sorunlar hakkında, önde gelen bir edebiyatçı ve geleceğin Mısır eğitim bakanı tarafından yapılmış, ileri görüşlü bir çözümleme.

William R. Polk, David M. Stamler ve Edmund Asfour, *Backdrop to Tragedy: The Struggle for Palestine* (Beacon Press, Boston, 1957). Siyonistler ve Araplar arasındaki anlaşmazlığı muhtelif yönleriyle inceleyen bir çalışma; burada ulaşılan sonuçlar hâlâ geçerli görülmektedir.

Modern Zamanlarda Müslüman Düşüncesi Üzerine Yazılmış Eserler:

Hamilton A. R. Gibb, *Modern Trends in Islam* (University of Chicago Press, 1947). Modern Müslümanların, özellikle 1939 savaşına kadar, kendi dinsel çıkmazlarını entelektüel biçimde çözmeye çalışırken dikkate aldıkları bazı hatların özlü ve ustalıklı bir çözümlemesi.

Wilfred C. Smith, *Islam in Modern History* (Princeton University Press, 1957). İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki dönemdeki kendi siyasal ve toplumsal bağamları içinde Modern Müslümanların, özellikle de Arapların, Türklerin, Pakistanlıların ve Hintlerin İslam dinine yaklaşımları hakkında kavrayışlı ve derinlikli bir yorum.

C. A. O. van Nieuwenhuijze, *Aspects of Islam in Post-Colonial Indonesia: Five Essays* (van Hoeve, Lahey, 1958). Müslümanların dinsel ortamları ve düşünceleri üzerine yorum ve raporlar; Endonezya'yla ilgili konularda Smith'in eserini başarıyla tamamlar.

Gustave E. von Grunebaum, *Modern Islam: The Search for Cultural Identity* (University of California Press, 1962). Klasik Arap İslam'ını ve İslamileşmiş kültürü dikkate alan bir bakış açısıyla modern Arapların Modern Batı'nın neden olduğu muhtelif kültür, siyasal ve toplumsal güçlüklerle başa çıkma girişimlerinde oluşturdukları kendilik imgelerini (self-image) inceler.

Albert Hourani, *Arabic Thought in the Liberal Age, 1798-1939* (Oxford University Press, 1962). Müslüman ve Hristiyan din ve toplum reformcuları kuşakları hakkında sağlam, kavrayışlı ve ayrıntılı bir çözümleme.

Leonard Binder, *The Ideological Revolution in the Middle East* (Wiley, New York, 1964). İdeolojik bir zemin olarak İslam'dan milliyetçiliğe geçiş ve doğu Arapları arasındaki savaş sonrası siyasal düşünceleri, siyaset sosyolojisine özgü incelikli bir bakış açısıyla çözümler.

Muhammad Iqbal, *The Reconstruction of Religious Thought in Islam* (Oxford University Press, 1934; yeni basım: Muhammad Ashraf, Lahor, 1962). İkbal'ın düşüncelerini anlamak için en iyi başlangıç.

Isma'il R. A. al-Faruqi, *Christian Ethics: A Historical and Systematic Analysis of Its Dominant Ideas* (McGill University Press, 1967). Modernist bir Arap Müslüman'a ait kıskırtıcı bir çözümleme.

Seyyed Hossein Nasr, *Ideals and Realities of Islam* (George Allen and Unwin, Londra, 1966). Günümüzdeki İslam hakkında, tasavvufa eğilimli ve Modernist bir Fars Müslüman'ın bir yorumu.

Fazlur Rahman, *Islam* (Holt, Rinehart and Winston, New York, 1966). İslam'ın gelişimi hakkında, Hamilton A. R. Gibb'in *Mohammedanism* adlı eseriyle benzerlikler taşıyan bir tarih araştırması olmakla birlikte bu eser, itiraf etmek gereklidir ki yorumu ağırlık verir; yazarı Modernist bir Pakistanlı Müslüman'dır.